

Topmøde i Shanghai Samarbejds- organisation i juni: Storbritanniens truende mareridt

Leder fra LaRouchePAC, 24. april, 2018 – Kina sætter kraftigt ind for at sikre, at det forestående topmøde i Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) i Qindao i juni måned bliver til endnu et vendepunkt i skabelsen af et nyt, globalt paradigme, som vil begrave både britisk geopolitik og dens spejlbillede, det bankerotte transatlantiske finanssystem. I løbet af de seneste par år har den kinesiske præsident Xi Jinping haft held til at bruge topmøderne i Bælte & Vej Initiativet (BVI), G20 og BRIKS til at lancere og konsolidere nye, betydningsfulde, konceptuelle initiativer for dette nye paradigme, til Londons absolutte rædsel.

Dette bliver det første SCO-møde, hvor Indien og Pakistan er fuldgyltige medlemmer. Splittelsen mellem disse to lande har været en grundpille i britisk geopolitisk manipulation og provokation i årtier. Endnu vigtigere er det, at britisknærede spændinger mellem Indien og Kina – inklusive Indiens hidtidige uvilje mod at tilslutte sig BVI – fik et kraftigt skud for oven tidligere på ugen med meddelelsen om, at Kinas præsident Xi Jinping og Indiens premierminister Narendra Modi vil holde et uformelt møde den 27.-28. april i Wuhan, Kina. Talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium kommenterede optimistisk det »evige venskab« mellem de to gigantnationer og erklærede, at, i lyset af den »åbenlyse tendens mod destabilisering og usikkerhed« på internationalt plan, vil Xi-Modi-topmødet »afstikke kursen, opsætte nye mål og bryde ny jord for bilaterale bånd ... [og] ligeledes bidrage til regional fred og

udvikling«.

En kronik om topmødet af professor Zhang Jiadong fra Fudan Universitet i *Global Times* 23. april var strategisk præcis: »Kina og Indien behøver stadig strategisk enhed for at omforme den gamle, internationale, politiske og økonomiske orden ... Som de to ældste civilisationer i menneskets historie, ... deler Kina og Indien en vision for fremtiden og vore historiske forpligtelser«.

Disse asiatiske udviklinger, sammen med Japans erklærede hensigt om at samarbejde tæt med Kina om Bælte & Vej, er på dramatisk vis i færd med at forskyde hele den globale dynamik i retning af det nye paradigme. Som Helga Zepp-LaRouche i dag udtalte: »Det forestående topmøde mellem Modi og Xi er potentielt et absolut gennembrud. De udgør de to ældste civilisationer, hver 5000 år eller mere, og de repræsenterer 40 % af verdens befolkning. Og, hvis de kommer sammen, og med Japans nye fokusering på Kina og Rusland – se blot på situationen! Det er Asien, der tæller. På den anden side har vi det absolut impotente, gamle paradigme, der repræsenteres af Macron og Merkel, som forsøger at overbevise Trump om at forblive i deres gamle verdens lejr.

»Det er meget klart: kampen står mellem USA's tilslutning til dem og Det britiske Imperium, eller tværtimod til Putin og Xi. Hvis de fire vigtigste nationer – Rusland, Kina, Indien og USA, dvs., Lyndon LaRouches Firemagtskoncept – vinder, står verden på sikker grund.«

Zepp-LaRouche fortsatte med at sige, at verden i løbet af de kommende par måneder vil gå ind i en periode med meget dramatiske ændringer, en periode fra april til juni med global omgruppering. Der er det diskuterende Trump-Putin-møde; Trumps forhandlinger med Nordkoreas Kim Jong-un; det planlagte SCO-topmøde; og mere endnu. Zepp-LaRouche talte til sine medaktivister i LaRouche-bevægelsen internationalt:

»Det er vigtigt, når vi sidder i disse gamle paradigme-lande, at vi så ikke lader os blive influeret af omgivelserne, og at vi ikke går med på den daglige mediedæknings op- og nedture, som ikke er andet end psykologisk krigsførelse mod befolkningens intellekt. Vi må placere os selv fermt i det nye paradigme og indtage den højeste moralske og intellektuelle standard.«

Tag folk ud af den angst og impotens, de føler, sagde Zepp-LaRouche, og løft dem op til det højeste niveau, til det stadium, hvor virkelig historie skabes. Vis dem, at verden *kan* sættes på ret køl – men kun gennem at fungere på det ophøjedes niveau.

Foto: Deltagerne i det ekspanderede format af SCO's Råd for Statsoverhoveder. 9. juni, 2017. (en.kremlin.ru)

Briterne optrapper med et svindelnummer i Syrien; Denne propaganda kunne føre til verdenskrig

Leder fra LaRouchePAC, 8. april, 2018 – Londonmedierne og de britiskskabte »Hvide Hjelme« har i løbet af de seneste 24 timer lanceret et nyt, groft svindelnummer, et »angreb med kemiske våben mod et hospital i Douma«, Syrien, som krigspropaganda rettet mod den amerikanske præsident Donald Trump. Selv om militære efterretningseksperter gennemskuede svindelen, og russiske regeringsfolk havde forudsagt det nøjagtigt, var dagens overskrift i *Sunday Telegraph* typisk for den britiske fest, »Donald Trump fordømmer Vladimir Putin,

efter syriske kemiske angreb dræber dusinvis«. Samtidig indrømmede Reuters og BBC, som var kilden til den opflammende historie, at de ikke havde nogen beviser på, at et kemisk angreb havde fundet sted, bortset fra rapporter og (særlig tvivlsomme) videoer, der var sendt af den jihadistiske gruppe, Jaish al-Islam, og de pro-terroristiske »Hvide Hjelme«.

Helga Zepp-LaRouche sagde her til morgen, at dette nye svindelnummer, der følger umiddelbart efter den svigtende, britiske krigspropaganda over sagen med Skripal-forgiftningen, er ekstremt farlig for verden – men kan slås tilbage.

Hun bemærkede ligeledes, at denne propaganda ligger nøjagtig på linje med den åbenlyse opstand, der nu anstiftes mod præsident Trumps offentlige ordre til en snarlig afslutning af amerikanske militæroperationer i Syrien, som det står at læse i *Washington Posts* lederartikel for søndag, forsiden.

»Storbritannien gennemfører ikke den ene førkrigs-propagandaoperation [Skripal forgiftningsanklagerne], for dernæst at stoppe, når dette svigter og ikke frembringer fuld og hel konfrontation«, sagde Zepp-LaRouche. »Nej, det optrapper den selv samme mobilisering for førkrigs-propaganda. Hvis dette ikke stoppes omgående, kan det få meget alvorlige konsekvenser, inklusive en sluttelig verdenskrig.«

Hun påpegede advarslen fra det Russiske Udenrigsministerium: »Militær intervention [dvs., et nyt missilangreb fra NATO] i Syrien under falske og fabrikerede påskud, hvor russiske militærfolk er stationeret efter anmodning fra den legitime regering, er absolut uacceptabelt og kan udløse meget alvorlige konsekvenser« – og hun påpegede ligeledes udtalelsen fra gen. Evgeny Buzhinsky (pensioneret), nu i Russisk Center for Politiske Studier (PIR-center), der på BBC anklagede Storbritannien for at lyve, som kunne føre til »virkelig krig – den sidste krig i menneskehedens historie«.

Hun pegede også på den amerikanske veteran fra amerikansk forsvarsefterretning, oberst Pat Lang (pensioneret), der kaldte disse kemiske angreb for svindelagtige »nyheder fra rebellernes propagandaapparat, af hvilket meget støttes finansielt af den britiske regerings udenrigsministerium og leveres via MI6. Hvad i alverden motiverer UK til denne djævelskhed?»

Helga Zepp-LaRouche har netop, den 7. april, talt for en Schiller Institut-konference og for udenlandsk presse i New York, hvor hun direkte placerede truslen om et nyt krak i det Londoncentrerede finanssystem som baggrunden for Londons eskalerende krigspropaganda. »Hvorfor«, spurgte hun, »er der denne dæmonisering af præsident Putin, som kommer fra samme hold som også dæmoniserer præsident Trump og præsident Xi Jinping? Dette er den samme form for tåbelighed, der førte til Anden Verdenskrig, og som meget let kunne udløse en Tredje Verdenskrig ... Det, der ligger bag, er ... desperation, fordi finansmagterne i City of London og hos deres kollaboratører på Wall Street klart ser, at deres system er ved at gå ned ...«

»Forestil jer«, sagde hun, »hvis vi kunne mobilisere det amerikanske folk til at udøve pres på præsident Trump ... og han accepterede Xi Jinpings tilbud om at samarbejde med den Nye Silkevej ... og de europæiske lande ligeledes sluttelig ville indse – de fleste af dem gør det allerede – men selv de tilbageværende lande ville indse, at samarbejde med Rusland, med Kina og de andre nationer, der allerede er gået med i Bælte & Vej Initiativet – at dette ville være langt mere i deres interesse end den aktuelle kurs med britisk konfrontation med Rusland og med Kina.«

Foto: De syriske 'Hvide Hjelme' under arbejdet i Arbin City. 6. feb., 2018. (Qasioun News Agency / Screen Grab)

Den 'Nye Silkevejsånd' definerer virkeligheden

Leder fra LaRouchePAC, 2. april, 2018 – To udviklinger i denne uge understreger den pointe, at virkeligheden i dag er den »Nye Silkevejsånd«. Alt andet – de geopolitiske og økonomiske konfrontationer – er dømt til undergang, og farlige. Det er vores opgave at organisere for, at denne sandhed lykkes.

For det første, så vil, den 4. april, Organisationen for forbud mod kemiske våben (OPCW) ekstraordinært træde sammen om Skripal-forgiftningssagen i England, midt i voksende international enighed om, at London har forsøgt at tromle hen over hovedet på nationale ledere og tvinge dem til at underkaste sig britisk dominans med det anti-russiske tyranni. Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov udfordrede udtrykkeligt dette på en pressekonference i Moskva og sagde, »Ledere fra en lang række lande stiller spørgsmål ... det er mere end åbenlyst, at vore britiske kolleger har mistet deres virkelighedssans.« Han uddybede deres motiv med, at »Storbritanniens efterretningstjenester ... er kendt for deres licens til at dræbe«; og i øvrigt, at Theresa Mays regering var i vanskeligheder, fordi den ikke kunne levere varen angående Brexit.

Ruslands repræsentant til OPCW Alexander Shulgin sagde i går, at, den 4. april, »er det vores plan at fremlægge endnu et initiativ på det ekstraordinære sammentræde«. Han ville ikke diskutere det nærmere, men det følger efter de 14 spørgsmål om Skripal-affæren, som Rusland stillede Storbritannien i forgangne weekend.

I mellemtiden er London-flokken rasende over, at præsident

Trump ikke selv er faldet ind i geledderne imod Rusland, som Storbritannien kræver. Dette kom til udtryk i Londonavisen *The Economist* i en artikel den 30. marts, som klagede over, at Trumps Twitter »var tavs, med 60 russere, der blev beordret ud af landet. Ja, hr. Trump har faktisk aldrig udtalt ét ord til kritik af hr. Putin«. De skriver, at Trump »fortsatte sin næsten totale tavshed om Rusland« selv, da han holdt »en vidtløftig og vidtrækkende tale i Ohio« i sidste uge. Intet under, at briterne er oprørte; det er nu kommet frem, at præsident Trump endda havde foreslået Washington, D.C., som et muligt mødested, i sin telefonsamtale med præsident Putin den 20. marts.

For det andet, så markerer denne uge et nyt lavpunkt i den forværrede handelskonfrontation mellem USA og Kina, som promoveres af geopolitikerne; den promoveres ligeledes i form af sanktioner mod Rusland. I dag aktiverede Kina sin indførelse af importtold på 128 amerikansk producerede varer, til en værdi af \$3 mia., som svar på USA's indførelse af importtold i sidste måned på varer af en tilsvarende værdi, på kinesisk stål og aluminium.

Kinas Handelsministerium kom i dag med en erklæring, der understreger, at USA har afvist at forhandle. Efter USA den 23. marts annoncerede importtold på kinesisk stål og aluminium, foreslog Kina den 26. marts forhandlinger om handelsaftaler. På trods af, at finansminister Steven Mnuchin dengang sagde, at der kunne være forhandlinger, skete der intet som helst – hvilket understreges i dagens erklæring fra det kinesiske ministerium. Nu overvejer USA mere anti-kinesisk importtold – til \$50-plus mia.

I stedet for denne konfrontation genfremfører Kina i sin erklæring, at forhandlinger må finde sted. Dette er på linje med det, præsident Trump selv har givet udtryk for under sin valgkampagne og de første måneder af sin embedstid, da han indgik en forpligtelse til at afslutte ødelæggelsen af USA's økonomi, som er blevet udvirket af årtiers dårlige

handelsaftaler. Disse blev skabt som et direkte resultat af Wall Street/City of London-praksisser under årene med GATT/NAFTA/WT0, som skadede alle involverede nationer.

Muligheden er nu for hånden, og er presserende, for at bryde med denne ødelæggelse ved at vedtage virkeligheden med den »Nye Silkevejsånd«.

Foto: Ruslands og Kinas præsidenter mødes under APEC-topmødet 2017 i Vietnam. (en.kremlin.ru)

Londons scenarie for krig, eller Kinas scenarie for fremskridt? Hvad vælger Amerika?

Leder fra LaRouchePAC, 19. marts, 2018 – Den britiske regerings nu dagligt eskalerende konfrontation med Rusland er drevet af de mest korrupte motiver og tilsigter frem for alt at trække USA ind i – det, der kunne blive krig, endda en »krig uden overlevende«.

I løbet af de seneste 48 timer er tre nye »narrativer« om angivelige russiske angreb mod Storbritannien blevet sendt ud af London, som konstant optrapper og forandrer den oprindelige, udokumenterede anklage om, at Rusland – og dernæst, russere efter præsident Putins personlige ordre – forsøgte at myrde en MI6-dobbeltagent i England. Og de britiske medier har gjort en dristig »militær udfordring af Rusland« ud af en øvelse med britiske ubåde, lasset med amerikanske atommissiler, sammen med amerikanske atomubåde

under polarisen.

Hvilke motiver har den britiske udenrigsminister Boris Johnson, der ser ud, og agerer, som »Col. Blimp« fra tegneserien fra Første Verdenskrig, og Theresa May, der blev premierminister ved et tilfælde, og som har den stilling, Johnson troede, ville blive hans? De er imperialister af en finansiell og geopolitisk London-orden, som, forventer de, vil blive håndhævet militært af USA.

De ser denne geopolitiske orden blive erstattet af Kinas nye paradigme for samarbejde mellem stormagter for alle nationers fremskridt og deres befolkningers produktivitet: Bælte & Vej Initiativet med nye infrastrukturprojekter og udryddelse af fattigdom. De ønsker Kina holdt tilbage, Bælte & Vej sat under City of Londons regler; men de kan ikke få det til at ske. De ønsker Kinas allierede Rusland konfronteret og endda udfordret til kamp.

De konfronteres selv med utilfredse britiske befolkninger og en determineret og bredt støttet leder i Labours Jeremy Corbyn, som bekæmper deres geopolitiske politikker og City of Londons finansielle, imperiale bankcentrums finansielle forbrydelser. De ønsker Corbyn tjæret som en »håndlanger for Kreml« af tabloidpressen, og drevet ud.

De ser fortsat stærk modstand mod Londons geopolitik fra præsident Donald Trump. Efter 18 måneders nonstop angreb på Trump, der har deres udspring i britiske efterretningstjenester, som sigter på at knække ham eller fjerne ham, går han stadig ind for samarbejde mellem stormagterne og vinder støtte i den amerikanske befolkning.

De står meget snart over for endnu et krak i London-Wall Street-kabalen, værre end i 2007-08. Det britiske Imperiums svar på denne trussel har altid været krig.

På trods af hysterisk støtte i de store medier, så har de »nye Churchills« fra London ikke det momentum, de forestiller sig,

for krigskonfrontation. Ikke engang i UK – men, for dem er det, at køre USA, altid det, der tæller mest.

Det, der nu er afgørende, er, at præsident Trump og USA vælger tilbuddet fra Kina, Bælte & Vej Initiativet, og lader dets paradigme for produktiv, økonomisk fremskridt dryppe lidt på os.

Skattelettelser og afregulering af Wall Street har ikke genoplivet, og vil ikke genoplive, amerikansk vækst fra dens lange stagnation, og heller ikke udfylde USA's enorme infrastrukturunderskud. Det vil derimod de tiltag, som stifter af *EIR*, Lyndon LaRouche, har foreslået, med begyndelse i Glass/Steagall-loven til at bryde Wall Street op. Disse tiltag, som omfatter den første, statslige kreditinstitution, USA har haft siden Franklin Roosevelts Reconstruction Finance Corp., har til formål at slutte USA til et globalt samarbejde mellem suveræne nationer for »menneskehedens fælles mål«.

Det betyder at vælge Kinas fremskridt til, og Storbritanniens krig fra.

Foto: Vladimir Putin og Theresa May diskuterede spørgsmål af fælles interesse for Rusland og Storbritannien. Hangzhou, Kina, 4. september, 2016 (Kreml).

**Britisk geopolitisk
imperiepolitik kollapser;
Theresa May forsøger desperat**

at kontrollere Trump

Leder fra LaRouchePAC, 13. marts, 2018 – Den britiske premierminister Theresa May har opført et show à la Churchill over det, der fremstår som en forgiftning af en russisk dobbeltagent i London. Hun og udenrigsminister Boris »Col. Blimp«[1] Johnson har givet Rusland et 24-timers ultimatum og krævet NATO's støtte til, at UK konfronterer Rusland og et muligt angreb mod Syrien. Tirsdag eftermiddag kontaktede May præsident Donald Trump pr. telefon for at forsøge at overtale ham til at angribe Rusland.

Uheldigvis for hende var Churchill selv en ivrig bruger af giftvåben på slagmarken, »udslettelsesbombning« – som han udtrykte det – og af giftgasangreb mod civile fra »laverestående racer«. Mange i verden husker Det britiske Imperiums historie og er bevidst om dets aktuelle bevæbning og styring af den saudiske folkemordskrig mod Yemen.

Og UK er selv i besiddelse af den sjældne, kemiske nervegift, som May hævder, blev brugt af russere i London.

Men Mays desperation kommer i realiteten af den kendsgerning, at den geopolitiske doktrin, briterne i århundreder har fremmanet, kører på pumperne. Den er i færd med at blive besejret af en ny politik, kendt som den Nye Silkevej og af Kinas præsident betegnet som »menneskehedens fælles fremtid«.

Kina har bragt et nyt, produktivt, globalt boom med infrastrukturbyggeri ind i verden og sammen med det, en idé om stormagtsrelationer, baseret på respekt og gensidig udviklingshjælp til andre nationer. Præsident Trump har gentagne gange valgt at understrege sin fremragende, gensidigt respektfulde relation med Kinas præsident Xi Jinping, og deres samarbejde kunne endda stabilisere Koreahalvøen.

De af britisk efterretning skabte »Russiagate«-skandaler i USA, der har til formål at enten tvinge Trump ind i en

konfrontation med Rusland, eller også tvinge ham ud af embedet, fortsætter med at kollapse – nu med Husets Efterretningskomite, der har afsluttet sine efterforskninger og erklæret, »intet at finde«.

Præsident Vladimir Putins tale 1. marts har erklæret NATO-politikken med omringning af Rusland med NATO's strategiske førsteangrebskapacitet for forældet og død. Det kan ikke ignoreres. Selveste USA's Forsvarsministerium har nu erkendt, at USA's ABM-systemer ikke vil virke mod Ruslands strategiske våben. Som præsident Putin sagde, så er forhandlinger, baseret på gensidig respekt, den bedste politik for begge lande.

May kunne være på nippet til at blive udskiftet som premierminister af leder af Labour-partiet, Jeremy Corbyn, der faktisk har massiv støtte i den britiske befolkning, til dels for at have afvist krigskonfrontation med Rusland.

Hvad enten den britisk PM kan få præsident Trump til at sige »Rusland gjorde det« i dag eller ej, så er hendes problem af en dybere karakter. Som Helga Zepp-LaRouche i dag kommenterede, så er det establishment, som May repræsenterer, allerede besejret i en kamp, de har tabt på forhånd – og hvor de kæmper for britisk imperiepolitik til den bitre ende. Det nye paradigme for stormagtsrelationer, som Kina står i spidsen for, er i færd med at skubbe den længe dominerende, britiske, geopolitiske doktrin ud af den historiske scene.

USA under Trump kan undgå »Thukydid-fælden« og samarbejde, til gensidig fordel for alle nationer.

Men kan det genoplive sin industri, produktivitet, sin storhed som rumfartsnation, sin videnskabelige dygtighed – eller endda sine borgeres forventede levetid? Kan det skabe kredit for at udskifte sin nedbrudte, økonomiske infrastruktur?

Det er her, både Trump og Kongressen er ved at forlise. Og det er, hvad en tilslutning til den Nye Silkevej vil betyde.

Foto: Præsident Donald Trump køber tydeligvis ikke PM Theresa Mays B-S-, under konferencen i Davos, 2. jan., 2018. (Public Domain)

[1] Britisk tegneseriefigur fra trediverne. Blimp er pompøs, opfarende, chauvinistisk og en britisk stereotype. Figuren er opkaldt efter en spærreballon, kendt som en 'blimp'. (-red.)

Der er gode udsigter forude; Spræng det bort, som ligger i vejen!

Leder fra LaRouchePAC, USA, 12. marts, 2018 – Netop nu finder der udviklinger sted inden for sikkerhed og økonomi, som giver verden dramatisk gode udsigter, mens der på samme tid stadig er operationer imod menneskeheden, om det så skyldes ondskab eller fej uvidenhed. Tiden er inde til at sprænge det bort, som ligger i vejen.

Der er fortsat fremskridt mht. Nordkorea. I dag og i morgen besøger sydkoreanske topudsendinge Kina, Japan og Rusland med førstehåndsbriefinger fra deres møde i Pyongyang for 10 dage siden, og fra deres møde med præsident Trump den 8. marts, hvor han annoncerede sin aftale om at mødes med den nordkoreanske leder, Kim Jong-un. I dag mødtes præsident Xi Jinping i Beijing med Chung Eui-yong, direktør for Sydkoreas Nationale Sikkerhedsafdeling. Xi takkede for Sydkoreas og det internationale samfunds arbejde og for deres fremtidige indsats. I morgen vil Chung være i Moskva til briefinger; og i Tokyo vil Sydkoreas direktør for National Efterretning briefe premierminister Shinzo Abe.

I dag sagde den sydkoreanske præsident Moon Jae-in, »Vi har nu en dyrebar chance for at atomafruste Koreahalvøen, etablere en permanent fredsorden og bygge en kurs for fælles fremgang for Syd- og Nordkorea. Hvis det lykkes os, vil der komme dramatiske forandringer i verdenshistorien, og Republikken Korea vil have spillet den ledende rolle«.

Den økonomiske sammenhæng for dette initiativ for fred i Østasien og globalt blev fremlagt i denne weekend i Beijing på de To Sessioners konvent (Folkekongressen og det Kinesiske Folks Konference for Politisk Konsultation) af handelsminister Zhong Shan i dennes arbejdsrapport og pressekonference. Han talte om den enorme indvirkning, som Bælte & Vej Initiativet (BVI) har haft, og på hvilket 140 lande har responderet, og især om udsigterne for Afrika. Blandt de særlige punkter, som Zhong fremlagde, var, at BVI nu frembringer en ny, global infrastrukturplatform. Dette vil blive forstærket gennem Kinas Internationale Importudstilling, den første nogensinde, i Shanghai til november. Zhang talte også om, hvordan nye innovationscentre vil blive etableret under BVI, som »skinnende perler« i Silkevejens perlekæde.

I Afrika vil BVI søge overensstemmelse med den Afrikanske Union og regionale multinationale programmer og bidrage til Afrikas evne til selvforstærkende vækst. I mellemtiden bliver der koordinering blandt nationale regeringsministerier, plus private og offentlige tredjepartskilder for resurser til jobskabelse og fattigdomsreduktion. Særlige kinesiske projekter omfatter »Happy Home«, »Anti-fattigdomsprojekterne« og »Sundheds-genrejsnings-projekterne«.

Dette kommer alt sammen på et tidspunkt, hvor præsident Vladimir Putin har opfordret til diskussioner om en ny sikkerhedsarkitektur. De nye, strategiske våben, han annoncerede den 1. marts, repræsenterer spring inden for videnskab og teknologi for udvikling, såvel som drabskapacitet, som gør geopolitisk, »begrænset krig« umulig.

Det er en ny æra. Hvem kan modsætte sig forhandlinger om sikkerhed, økonomisk samarbejde og fred? Kun det mest depraverede, undermenneskelige væsen. Et eksempel er de 68 afdankede medlemmer af Obama-administrationen, der dannede deres gruppe »National Security Action« i sidste måned, for at arbejde for at afsætte Trump, verbalt angribe Kina og Rusland og forevige krig og ødelæggelse i demokratiets navn.

»Latterliggørelse« er, hvad de fortjener, anbefalede Helga Zepp-LaRouche i dag, der ligeledes opfordrede til at sprænge alle de Demokrater, som begår krigsmagervirksomhed, usandfærdighed og elementær inkompetence. »Vi befinder os ved et bemærkelsesværdigt vendepunkt«, sagde Zepp-LaRouche, »og disse mennesker enten reagerer ikke, eller også forsøger de at dække over det«. Det samme gælder deres modparter, de neokonservative Republikanere. Diane Saxe, medlem af LaRouchePAC Policy Committee, udtrykte det således, »De rørte pulversaften sammen; så drak de den selv«.

Tiden er for længst overskredet for Mueller-operationen til at stoppe, og for Trump til at blive frigjort til at gøre det job, præsidenten blev valgt til at gøre. Der er ingen sikkerhed uden økonomiske aftaler, og vi kan få dette med LaRouches Fire Love og med den transatlantiske sektor, der omsider slutter sig til den Nye Silkevej.

Foto: Mødet mellem den nordkoreanske leder og højtplacerede regeringsfolk og Sydkoreas særlige delegation fandt sted i det Koreanske Arbejderpartis hovedbygning i Pyongyang den 5. marts, 2018. Kilde: KOCIS (korea.net)

En olivengren fra Putin; Endnu én fra Trump; – og en stor overraskelse fra Italien

Leder fra LaRouche PAC, USA, 7. marts, 2018 – Den tidligere russiske udenrigsminister Igor Ivanov, der i går skrev om den russiske præsident Vladimir Putins tale, som hørtes i hele verden, om nye, russiske, økonomiske politikker og strategiske våbensystemer med ny teknologi, understregede, »Rusland tilbyder en olivengren, ikke atomkrig«. Dette er sandt. Den fornuftige respons til Putins annonceringer er klar, og elementer af den fremmes allerede af visse veteraner af præsident Reagans Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Genopliv SDI som et forceret program, baseret på teknologisk samarbejde mellem USA og Rusland, med det formål at udvikle opsnapping af missiler *baseret på nye, fysiske principper og de seneste plasmateknologier og teknologier for dirigeret energi.*

Det blev præsenteret i sin helhed i 1984 i »**The LaRouche Doctrine: Draft Memorandum of Agreement between the U.S. and the U.S.S.R**« om betingelser for fred, teknologi og økonomiske politikker for udvikling af tredjelande, våbenpolitikker og forhandlinger om nedrustning.

Putin tilbyder nu en ny mulighed for dette nye fredsparadigme. Første gang omdøbte kredse omkring Bush og Kissinger SDI til blot »antimissil-missiler«, og trak dernæst USA ud af ABM-traktaten i 2002. Idet de tænkte, at Rusland var ruineret, og med kun sin strategiske missilstyrke tilbage, var Bush-planen – Obama fortsatte den – at omringe Rusland med antimissil-jagerfly og slå Rusland ud af selv af klubben for atommagter. Putin har netop demonstreret, hvilken strategisk fiasko, det

var; hans annonceringer frembyder en mulighed for igen at forhandle som ligeværdige stormagter. Det kan føre til en genoplivning af Strategisk Forsvarsinitiativ, og mere – til at bruge nye, fysiske principper for at forsvare Jorden mod asteroide- eller meteornedslag, og til at opgradere energiproduktion, industri, landbrug og medicin, som LaRouche forklarede det i 1984.

Præsident Donald Trump, som forstår gensidigt fordelagtige stormagtsrelationer, på trods af alle angrebene mod ham for det, har også udtrykkeligt udtalt, at hans politik over for Korea er samarbejde med Kina for at få direkte forhandlinger med Nordkorea, atomvåbenfrihed og fred på halvøen. Alene dette kunne skaffe det ønskede resultat, hvis nogen politik kan.

Præsidenten går op imod hele Washington ved at nægte at målrette sine handelsstraffe udelukkende mod Kina og Rusland, som det er blevet krævet af britisk geopolitik i imperiestil. Han må gå videre end det og må tilslutte USA det nye paradigme for økonomisk udvikling og fred, repræsenteret af Kinas Bælte & Vej Initiativ. Dette er afhængigt af, at kandidater og valgte regeringsfolk (Kongres og Senat) kræver det i valgkampagnen i 2018, med en økonomisk politik for USA, kendt som »LaRouches Fire Love«.

I en velkommen overraskelse har vælgerne i Italien netop stemt på nationale kandidater, der stillede op på politiske handlinger, som er foreslået af LaRouche: Glass-Steagall opbrydning af storbanker og statslig bankpraksis for at yde kredit til industri og infrastruktur. LaRouche-bevægelsen i Italien, kendt som Movisol, har i en udtalelse efter valget sagt: »Movisol er den eneste kraft i Italien, der kan samle alle partier, på trods af deres uoverensstemmelser, omkring disse punkter: LaRouches Fire Love og Kinas Nye Silkevej. En regering kan, og må, dannes på basis af dette ...«

Dette er afgørende åbninger for et nyt paradigme for menneskeligt fremskridt.

Foto: Den russiske præsident Putin i et møde i Agenturet for Strategiske Initiativers Bestyrelse. 7. marts, 2018. (en.kremlin.ru)

Hvorfor geopolitik fører til krig

– Og en sejr i Abuja, Afrika.

Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme

Webcast, 1. marts, 2018 (pdf, dansk, og video)

Er det virkelig OK med narkoepidemien, der i USA har ført til et fald i den generelle levetid; guvernør Bevin påpegede det faktum, at nogle af disse sataniske budskaber også er i teksterne i popmusikken, i filmene, i videospillene – bør vi tillade alt dette, og få vore samfund totalt ødelagt? Der er en virkning af alt dette på de kognitive evner! Hvis man ønsker Lyndon LaRouches Fire Love som den eneste løsning til at undgå systemets kollaps, jamen, især den fjerde lov kræver et forceret program for fusionskraft, for international rumforskning og rumrejser. Man kan ikke have folk med ødelagte hjerner, fordi de er afhængige af disse ting, og så få dem til at blive kreativ, produktiv arbejdskraft.

Så det er én og samme diskussion, vi har brug for – vi har brug for et Nyt Paradigme, og vi må have et uddannelsessystem, der understreger skønheden i klassisk kultur, der understreger

karakterens skønhed som et udviklingsmål. Det var Wilhelm von Humboldts idé, som trods alt havde indflydelse på meget af undervisningssystemet i Europa og USA i det 19. århundrede, og det holdt sig endda til langt ind i det 20. århundrede, og han havde den idé, at formålet med uddannelse må være karakterens skønhed. Hvem taler om dette nu om stunder? Hvis man tager nogle af disse børn, der er afhængige af disse voldsvideospil, eller endnu værre, der kigger på forfærdeligt materiale på Internettet, hvor der bruges tortur og sådanne ting, og som virkelig bliver ødelagt. Deres hjerner bliver fuldstændig ødelagt!

Eftersom guvernør Bevin har krævet en national debat om dette, og præsident Trump heldigvis også ønsker at tage dette spørgsmål op, mener jeg, vi må have en sådan debat, for det er efter min mening en integreret del af USA's tilslutning til det Nye Paradigme og den Nye Silkevej, for vi kan ikke have, at dette fortsætter.

Schiller Instituttet har i mange år bevist, at, med klassisk musik, med klassisk poesi, med Schiller, med Shakespeare, kan man transformere folk og få en æstetisk opdragelse, og det er præcis, hvad vi har brug for lige nu.

Download (PDF, Unknown)

Tiden er inde til at fjerne fattigdom og give vore børn en fremtid

Leder fra LaRouche PAC, USA, 28. feb., 2018 – I dag anfører *New York Times* den flok hyæner i det vestlige pressekorps, som misbilliger den kinesiske beslutning om at fjerne tidsbegrænsning for deres præsidenter og vicepræsidenter. »Xi sætter Kina på kollisionskurs med historien«, hyler *Times'* overskrift og citerer ingen anden en taberen Hillary Clinton, der udtalte, at Kina er på »en taberkurs og forsøger at opretholde et regeringssystem, der ikke kan overleve i den moderne verden«.

Kesha Rogers, den uafhængige kandidat til Kongressen for Texas (9. Kongresdistrikt), og som støttes af LaRouche Politiske Aktionskomite, responderede til dette hysteri imod Kina ved at minde vore borgere om Martin Luther Kings ord (som, ulig Hillary, var *kvalificeret* til at være præsident), der sagde: »Tiden er inde for os at blive civiliserede ved totalt, direkte og omgående at afskaffe fattigdom.« Det er selvfølgelig det, Kina er ved at opnå, både for sine egne borgere (frem til år 2020) og for verden, gennem sit historiske Bælte & Vej Initiativ. Hvilken nation eksemplificerer den »civiliserede verden« i dag?

Global Times, det Kinesiske Kommunistpartis avis, skriver i dag, at »de vestlige medier begyndte at tale dårligt om Kina på deres sædvanlige og forskellige måder« efter meddelelsen om, at Kina ville afslutte begrænsede embedsperioder. »Den vigtigste grund til alt dette«, fortsætter lederartiklen, »er, at Kinas fremvækst har nået et afgørende punkt, hvor nogle vesterlændinge rent psykologisk ikke kan holde det ud længere. De ønsker at se en ulykke ramme landet. Selv, hvis det skulle skade deres egne interesser, så er de villige til først at se

Kina smuldre«. De skriver fortsat, »I årenes løb er både Kinas Kommunistiske Partis Centralkomites myndighed og vort kinesiske samfunds fremgang vokset. Centralkomiteens myndighed er den mest fremragende del af Kinas konkurrencedygtighed. Den er kilden til landets effektivitet og evne til at mobilisere folk og foretage tilpasninger. Det er den ting, som den omgivende verden mest misunder Kina, og det er målet for vestlig, antikinesisk retorik.«

Mange i Vesten responderer, at, på trods af det store fremskridt i Kina, er det kinesiske folk ikke frit, har ikke basale menneskerettigheder, som om retten til et anstændigt levebrød, frihed fra fattigdom og frihed til at bidrage til nationens og menneskehedens fremtid, ikke skulle være den mest fundamentale af menneskerettighederne.

Men vi må også stille spørgsmålet, hvad er tilstanden for menneskerettighederne i USA? Hvad gør man mod vore børn, af hvilke millioner er blevet nægtet ethvert håb om en produktiv fremtid, og som i stedet tilbydes »friheden« til at tage narkotiske stoffer, til at blive »underholdt« af film og videospil og popmusik, der lærer dem at umenneskeliggøre deres medmennesker gennem vold og pornografi, og som nægtes enhver uddannelse med hensyn til den klassiske, vestlige kulturs skønhed, for slet ikke at tale om den klassiske kinesiske kulturs skønhed, eller skønheden i nogen af de andre, store kulturer i menneskets historie? Der bør ikke herske tvivl om, hvorfor hundredevis af vore børn bliver forvandlet til mordere. Der bør heller ikke herske nogen tvivl om, at hele økonomien og hele kulturen må transformeres for at denne rædsel skal stoppe, og for at verden kan gå ind i et nyt paradigme, baseret på menneskeligt fremskridt og menneskelig værdighed.

Præsident Trump vækkede et håb i det amerikanske folk, hvor han lovede at genopbygge nationens industrielle grundlag og den kollapsende infrastruktur, at afslutte narkosvøben, mindede folk om Alexander Hamiltons »Amerikanske System« og

lovede at afslutte den nytteløse og farlige konfrontation med Rusland og Kina. Det er de spørgsmål, som Lyndon LaRouche har kæmpet for i et halvt århundrede, alt imens det politiske lederskab har været i færd med at transformere nationen til en postindustriel skrotbunke og en permanent krigsmaskine på vegne af Det britiske Imperium.

Håbet om at genoprette Amerikas storhed må nu fuldbyrdes på den eneste, mulige måde – ikke stykkevist, ikke med små skridt, men gennem den fulde og hele genindførelse af det Amerikanske System gennem LaRouches program, og ved fuldt og helt at vedtage den Nye Silkevejsånd, som Kinas Bælte & Vej har lanceret. Det er, hvad et civiliseret samfund må gøre.

Foto: Præsident Donald J. Trump og præsident Xi Jinping møder børn, der vifter med kinesiske og amerikanske flag under velkomstceremonier uden for Folkets Store Hal, 9. nov., 2017, i Beijing, Folkerepublikken Kina. (WH Photo Shealah Craighead)

Masseskyderier: Et spejl af nationens moralske pessimisme

Leder fra LaRouche PAC, USA, 26. feb., 2018 – Hvad var det, præsident Trump lovede, havde til hensigt, blev valgt til at vende omkring? Sammenbruddet af den vindende optimisme, industriell formåen, Amerikas produktive ånd? Lad os holde op med at anstifte krige, sagde han, og i stedet genopbygge vores nation, industri, infrastruktur, økonomi og »sætte fodaftryk i fjerne verdener«. Hans mål, hvad enten han præcist kaldte det dette eller ej, var at afslutte den intensiverende pessimisme i et Amerika, der engang anførte mennesket ud i rummet.

På grund af disse hans hensigter blev præsidenten selv

målskive for dem, der vil have et Amerika-altid-i-krig, et Amerika igen i stormagtskonfrontation med Kina og Rusland snarere end i stormagtssamarbejde om fred og økonomisk fremskridt.

For de neokonservative, der steg til vejrs under Bush' og Obamas præsidentskaber, og for ulykkelige millioner af amerikanere, er USA blevet en nation, for hvem »at vinde« blot betyder at være den bedste til at identificere fjendtlige »regimer«, »stammer« eller folkeslag og slå dem ihjel, sammen med denne eller hin terrorgruppe, som disse krige afføder.

I forløbet med denne identifikation – eller skabelse – af modstandere og med forberedelser til at dræbe dem, tilskriver både neokonservative og liberale etablissementer disse »modstandere« deres egen adfærd – »spejlfælden«. Den nylige, forbløffende rapport fra Center for Strategiske og Internationale Studier (CSIS), der erklærede, at Kina er ved at forberede førsteangreb med krydsermissiler mod Washington og mord på amerikanske ledere samtidig med, at de invaderer Taiwan, er typisk for det »nye koldkrigshysteri«. Kinas meget lange historie fremviser ingen sådanne handlinger; USA's seneste 50 år er fuld af dem, og disse handlinger er endda mangedoblet i de seneste 20 år. Kinas *Global Times* gav et korrekt svar på denne CSIS-uhyrlighed ved at give det betegnelsen, »USA skræmt af sit eget spejlbillede«.

Masseskyderier, hvor amerikanerne selv skyder amerikanere, afspejler denne kulturelle og moralske pessimisme.

Amerikanere bør blive skræmt af synet af masseskyderne i spejlet: hvor de ser sig selv som snigskytter og specialstyrker og gør det af med fantasifjender, og altid med selvmord som det ultimative mål. Alle med undtagelse af et enkelt af de 25 værste masseskyderier i Amerikas historie har fundet sted siden 1980. I 1950'erne og 1960'erne – hvor våbenlovene ikke var reformeret, men hvor der var en stærk tiltrækning mod videnskabelig og økonomisk optimisme og en

nation, der eksporterede kernekraft og havde rummet i sigte – var der kun seks af disse offentlige skudepisoder på 20 år.

I 1999, da »Columbine-massakren« fandt sted (på trods af et nationalt forbud mod angrebsvåben), skrev stiftende redaktør af *EIR* Lyndon LaRouche, at Littleton, Colorado, havde oplevet »et varsel for vor tid ... Hvordan bærer man sig ad med at korrumpere uskyldige børn til at blive psykotisklignende mordere? Det hurtige svar på dette spørgsmål er: Umenneskeliggør billedet af mennesket ... Det er ikke en oversimplificering at sige, at, når først dette første skridt, umenneskeliggørelse af billedet af mennesket, er opnået, så har man etableret det aksiomatiske grundlag for at gøre krig og myrderi til en blot og bart barnlig leg ... «

Og hvordan genopretter man nu billedet af mennesket i universet, og af en nation, der hjælper andre nationer i udviklingen af »menneskehedens fælles mål«? »At vinde« vil faktisk sige »win-win«. At forpligte sig over for Bælte & Vej Initiativet for store infrastrukturprojekter i samarbejde med Kina og 60 andre nationer. Genoptag udforskningen af rummet, som i Apollo-projektet, sammen med de andre rumfartsnationer. Få Amerikas økonomi op at stå, før den rammes af endnu et finanskarak, ved at gennemføre Glass-Steagall på Wall Street og skabe kredit til udvikling, ligesom Alexander Hamilton gjorde det.

Men de 50 år, der er gået, siden præsident Kennedy blev myrdet, har været et voksende mareridt for Amerika. At vende tilbage til, hvad det vil sige at være menneskelig – det virkelige emne for LaRouches refleksion fra 1999 over Columbine – er det fundamentale spørgsmål.

Foto: Præsident Donald J. Trump mødes med folkevalgte fra delstater og lokalsamfund, for at diskutere sikkerhed i skolerne. 22. feb., 2018. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

En afslutning af geopolitik; en afslutning af Det britiske Imperiums bestialske menneskebegreb

Leder fra LaRouche PAC, USA, 24. feb., 2018 – Den 24. feb. udgav Demokraterne i Kongressen deres respons til den ødelæggende afsløring, som FBI, Justitsministeriet og deres kriminelle partnere har været udsat for som et resultat af Nunes-memoet og relaterede rapporter – og som i særdeleshed inkluderer *EIR's* dossier, som totalt afslører Storbritanniens Mueller-operation. Det 10 sider lange Demokratiske memo var intet andet end et skamløst forsvar for FBI, Justitsministeriet og den særlige anklager Robert Mueller, baseret på skamløse løgne og sofisteri, der ville have gjort Trasymachos og Kallikles stolte.

Men husk, hvem og hvad det er, som Mueller et al. faktisk forsvarer gennem deres kampagne for at vælte USA's valgte præsident: Det britiske Imperiums gamle, døende paradigme. Dette paradigme er baseret på alle-mod-alle krigsførelse; brutal økonomisk udplyndring af underkastede befolkninger (inklusive den amerikanske befolkning); og, frem for alt, et bestialsk menneskebillede, der er blevet omhyggeligt næret og spredt over hele planeten.

Dette – og ikke en eller anden profileret debat omkring våbenloven – er det spørgsmål, som den nylige massakre på skoleelever i Florida stiller, og de *dusinvis* og atter *dusinvis* af lignende hændelser, der har fundet sted i hele landet i løbet af de seneste år. Som guvernør for Kentucky

Matt Bevin understregede i et nyligt videointerview, der cirkuleres bredt på internettet, så er problemet, at hele nutidens amerikanske kultur har hærget vores ungdom. »Vi har en kultur, der er desensibiliseret over for døden, over for værdien af liv, og vi fejrer død gennem vore musikalske tekster, vi fejrer døden gennem videospil, der bogstavelig talt belønner dig med ekstra points for at gå tilbage og gøre det af med folk.«

Selv om Bevin ikke påpegede dem, der er ansvarlige for krisen, og heller ikke foreslog en positiv løsning til den, så opfordrede han til en presserende nødvendig, national debat. I dag understregede Helga Zepp-LaRouche, at Bevins bemærkninger er et meget vigtigt bidrag til denne debat, der også må omfatte de nødvendige, økonomiske politikker, som Lyndon LaRouche unikt har specificeret. Hun satte det kulturelle forfald og lammelsen med hensyn til nødvendige, økonomiske politikker, som gennemsyrrer USA og Europa, op imod Kinas optimistiske fremstød for udvikling – som det reflekteres i deres annoncering i går af investeringer på over \$1,5 billion i »en masse store projekter« inklusive infrastruktur og ny, hightech industrisektorer.

Hvis vi vitterligt skal gøre 2018 til året, hvor geopolitik endelig lægges i graven, sådan, som Zepp-LaRouche har opfordret til, så må dette også være året, hvor Det britiske Imperiums bankerotte finanssystem begrades, sammen med dets bestialske menneskebegreb. Som fr. Zepp-LaRouche understregede mod slutningen af sit webcast den 22. feb.: [1]

»Vi må blot gå tilbage til det højeste, kulturelle niveau i hver nation. I USA ville det selvfølgelig sige Benjamin Franklin, de grundlæggende fædre, John Quincy Adams, Lincoln, Franklin D. Roosevelt, Kennedy – disse perioder, hvor USA havde en positiv vision af sin rolle. Jeg mener, John Quincy Adams havde f.eks. en tilgang til udenrigspolitik, der ligner meget det, Kina gør i dag. Benjamin Franklin var en absolut entusiastisk elev af Konfutse, og han brugte Konfutses

filosofi til at udvikle sit eget moralsystem! Det er denne form for diskussioner, der virkelig ville hjælpe ...

I Tyskland er vi velsignet med en meget rig kultur: Vi har haft mange, mange tænkere, fra Nikolaus von Kues, Kepler og til Leibniz. Vi har haft mange klassiske komponister, fra Bach til Beethoven, Schubert, Schumann og mange andre. Vi har haft fantastiske digtere, som Schiller, Lessing, Heine, Möricke og endnu mange flere. I Italien havde vi den Gyldne Renæssance, i Spanien havde vi den Andalusiske Renæssance. Vi havde Kalifatet i Bagdad – i en bestemt periode under Abbaside-dynastiet var Bagdad verdens mest udviklede by! Så var der de forskellige århundreder, hvor Kina var den førende nation med hensyn til videnskab og kultur. Så det, vi må gøre, er, at vi må aktivere det bedste potentiale i hver enkelt nation. For dette er ved at gå tabt ...

Vi må skille os af med en masse af den nuværende, populistiske kultur. Vi må komme af med denne idé om, at 'penge skaber penge', vi må holde op med at spille vores tid på spekulation, på videospil, eller – folk er virkelig ved at miste deres kreative potentiale! Men man kan genvinde det ved at studere klassisk musik, klassisk poesi, ved at læse filosofierne, Platon, Cusanus, Leibniz, originalværkerne ... jeg mener, det ville være meget let at skabe en ny renæssance for tankegang. Og jeg mener, at den nye, økonomiske verdensorden, den Nye Silkevej, Bælte & Vej Initiativet, sluttelig kun vil kunne lykkes, hvis den ledsages af en renæssance for klassisk kultur ...

Dette er et presserende spørgsmål, hvis vi ikke ønsker at se flere rædselsforestillinger som skoleskyderierne, som jeg mener – selvfølgelig er diskussionen om våbenloven vigtig – men det er i realiteten vigtigere at give mennesker en indre styrke, fornemmelsen af indre skønhed, så de ikke går i denne retning. Der er mange forstyrrede mennesker, der absolut kunne blive reddet, hvis der var en seriøs indsats for en æstetisk uddannelse eller opdragelse, en opdragelse af deres karakters

moralske skønhed, hvilket er grunden til, at man har brug for klassisk kultur og ikke en moderne version af poesi og drama. For *kun*, hvis man har det højeste ideal om mennesket, mennesket som en skøn sjæl, som en skøn karakter, kan uddannelsessystemet vaccinere folk imod sådanne rædselsforestillinger. Og jeg ville virkelig ønske, at folk ville slutte sig til os i denne bestræbelse.«

Foto: Barack Obama modtager Dronning Elizabeth II og Prins Philip, hertug af Edinburgh, før en middag til ære for dronningen i Winfield House i London, 25. maj, 2011. (Official White House Photo)

[1] Læs hele webcastet her (dansk): <http://schillerinstitut.dk/si/?p=23890>

Den Nye Silkevej inspirerer de amerikanere, der har held til at finde ud af noget om det

22. feb., 2018 – Aktivisten Andrew Dobbs fra Austin, Texas, har bidraget med en inspirerende, entusiastisk og grundigt researchet og velinformeret undersøgelse af Kinas Bælte & Vej Initiativ til online publikationen *War is Boring* i dag.

»For mindst 60 lande, der spænder over det meste af verden, er initiativet en enorm mulighed for vækst og udvikling af deres økonomier under en ny, global orden – en orden, der ikke har de samme bånd tilknyttet, som det amerikanskledede system, der i dag er ved magten.

Hvis initiativet skrider frem iht. planen – og hvis der er en ting, som Folkerepublikken Kina har vist evner for, så er det gennemførelse af veludviklede planer – vil det få verdenshistoriske konsekvenser for amerikansk magt.

Alle bomber og støvler på jorden, som vi har lanceret i det seneste århundrede, til trods, så er Kina tæt ved at besejre verden uden at affyre et eneste skud, og det ville du intet ane om, hvis du blot følger med i amerikansk presse.

I de kinesiske medier var Bælte & Vej Initiativet på den anden side det mest omtalte emne i nyhederne sidste år. Dette reflekterer planens historiske betydning. Hvis den bliver fuldført, vil den sandsynligvis repræsentere det største projekt i fredstid nogensinde og skønnes at ville koste mellem \$4 billion og \$8 billion.

Projektet ville genoplive oldtidens Silkevej og forbinde Kina, Centralasien, Mellemøsten, Afrika og Europa med veje, jernbaner, pipelines, kommunikationsnetværk, elektriske net og anden infrastruktur over land, samt en maritim vej, der ville forbinde havne fra det Sydkinesiske Hav, det Indiske Hav, det Arabiske Hav, den Persiske Golf og Middelhavet.

Alt i alt ville det forbinde det meste af verdens befolkning i et eneste, økonomisk netværk, og det ville integrere lidt under halvdelen af verdens BNP. Når det er færdigt, kunne den blotte proces med at bygge det meget vel betyde, at det ville bringe det meste af verdens økonomiske output sammen.«

Tro det eller ej, men Dobbs har en masse andet at sige, der både er sandt og desværre også næsten ukendt i USA, inklusive hans egen undersøgelse af Bælte & Vej som en videreførelse af de seneste 40 års kinesiske politik. Værd at læse. <https://warisboring.com/50317-2/>

Foto: Vægmaleri fra det centrale Kina. Foto David Axe.

Kina til Vesten: I stedet for at være misundelig på Bælte & Vej – Så gå med!

Leder fra LaRouche PAC, USA, 20. feb., 2018 – En artikel i dagens udgave af den kinesiske avis *Global Times* kommer med den nyttige gentagelse af det, der har været den kinesiske præsident Xi Jinpings konstante budskab til Vesten: Gå sammen med os i Bælte & Vej Initiativet, og alle parter vil vinde!

Global Times' kronik afviser de endeløse bagvaskelser af Kina for dets rolle i at hjælpe Afrika med at udvikle sig gennem Bælte & Vej Initiativet, som værende »næret af misundelse«. Og artiklen foreslår, at »tiden måske er inde til, at de vestlige lande øger indsatsen« og går med i udviklingen af Afrika – og implicit, i hele verden.

I betragtning af denne indlysende kendsgerning – at alle parter står til at drage fordel af et Nyt Paradigme for samarbejde og fælles udviklingsinitiativer – så klør kvalificerede iagttagere i Kina og andre Bælte & Vej-lande sig i hovedet i vantro over det systemiske, selvmorderiske vanvid, der synes at feje hen over Vesten. Denne, det Gamle Paradigmes manglende evne til at konfrontere virkeligheden, blev udstillet i fuld technicolor på den nylige München Sikkerhedskonference; i de endeløse bagvaskelser imod Rusland og Kina og truslerne om at »begrænse« dem; i de fortsatte krigsprovokationer omkring Syrien og Koreahalvøen; i Tysklands manglende evne til at frembringe en ny, levedygtig regering, og frem for alt, i det britiskførte Russiagate-cirkus, der

fortsætter med at dominere de vestlige medier.

Journalisten Finian Cunningham, der skriver i RT om München Sikkerhedskonferencen, indfangede kernen i det: »At denne overfladiske og spinkle sag [de 13 anklageskrifter for indblanding i valget] af amerikanske politikere bliver holdt frem som en 'krigshandling' fra Rusland mod USA, er latterligt. Vanvid har i sandhed overtaget den gængse, amerikanske debat.« Cunningham fortsatte, at »mange alternative, rationelle iagttagere i USA og Europa kan se, at Russiagate-narrativen er ved at kollapse som følge af manglende beviser.«

Det er korrekt. Det står klart, at den britiske Mueller-operation er i opløsning, og at den stadig kæmper for at komme sig over den afsløring, som LaRouche-bevægelsen stod i spidsen for med sit Mueller-dossier. Kongresmedlem Devin Nunes, der ikke venter på, at Mueller et al. skal tage initiativet på ny, har netop åbnet en ny flanke: han har udstedt et brev til et dusin eller flere unavngivne, nuværende og tidligere folkevalgte, som instruerer dem til at besvare 10 højst ubehagelige og kompromitterende spørgsmål om, hvornår de kendte til Steele-dossieret, hvem, de cirkulerede det til, og så videre – i modsat fald vil de blive indstævnet til at gøre det.

Men, nyttige, som disse træfninger er, så er de ikke tilstrækkelige. De gør det ikke ud for en vinderstrategi for fuldt og helt at gøre en ende på geopolitik i 2018 og i stedet skabe et Nyt Paradigme, som Helga Zepp-LaRouche gentagne gange har erklæret, må ske. Denne strategi fordrer, at vi vinder en krig om ideer, som modvægt til selve den hypotese, der ligger under den geopolitiske nulsumsspils-verdensanskuelse, med samt dens bestialske menneskebegreb. Det er disse ideer, der har ført os til flere verdenskrige og til den nuværende trussel om en ny, denne gang endegyldig, verdenskrig.

Lyndon LaRouche adresserede denne underliggende, mest

fundamentale af alle kampe i sin banebrydende artikel fra juli 1994, »Hvordan Bertrand Russell blev en ond mand«[1], som han skrev for Schiller Instituttets *Fidelio*-magasin blot få måneder efter sin løsladelse fra fængsel, efter fem års indespærring for hænderne af det samme britiske Mueller-apparat, der nu er rettet mod at få ram på præsident Trump. LaRouche skrev:

»Storbritanniens Lord Bertrand Russell har, uden for enhver tvivl, været den mest onde, offentlige person i det nu udrindende [20.] århundrede ... Der er intet væsentligt hos Russell, som ikke er en gentagelse af det, der blev skrevet af [Lord Shelburnes lakaj] grundlæggeren af britisk udenrigs-efterretningstjeneste, Jeremy Bentham, for nu mere end to hundrede år siden ...

[Dette er] den britiske, filosofiske radikalisme fra Shelburnes lakajer, og fra Huxley-familien og senere fra Russell. Bertrand Russell var, mens han levede, en raceren venetiansk køter af denne Shelburne-type ... Forstå dette, og du forstår, hvem Russell er. Forstå Russell på denne måde, og du vil begynde at forstå de seneste 600 års europæiske historie, og verdenshistorie. Så begynder du at forstå de vigtige træk af det nu udrindende, nuværende århundrede.«

Helga Zepp-LaRouche påpegede i dag: »Med denne galskab med Muellergate og Russiagate, med dæmoniseringen af Rusland og Kina, er dette kursen mod Tredje Verdenskrig. Den eneste måde at stoppe det på er gennem et Nyt Paradigme i den måde, mennesker tænker på. Og det er, hvad vi bør diskutere med dem. Vi har løsningen med Lyndon LaRouches Fire Love, som er en bydende hastesag, fordi det næste finanskrak kunne indtræffe, hvornår, det skal være. Og vi må optrappe debatten for, at USA skal gå med i Bælte & Vej Initiativet, ikke kun for at genopbygge infrastrukturen i USA, men for at gøre det, som *Global Times* i dag sagde: Gøre fælles sag med Kina i Afrika, for at bygge dette kontinent.«

Foto: Præsident Donald J. Trump deltager i et erhvervsarrangement med præsident Xi Jinping i Folkets Store Hal, 9. nov., 2017, i Beijing, Folkerepublikken Kina. *(Official White House Photo by Shealah Craighead)*

[1]

https://www.schillerinstitute.org/fid_91-96/943a_russell_lhl.html

Helga Zepp-LaRouche: Hvad er det Nye Paradigme? LaRouche PAC's Nyt Paradigme Undervisningsserie 2018; pdf og video

Helga Zepp-LaRouche: Dagens emne er det Nye Paradigme for menneskelig civilisation. Jeg har ofte fremført, at, hvis man ser på tilstanden i især den vestlige verden i dag, dvs. USA, tilstanden i Europa, den tyske regering, der er selvdestruktiv mens den forsøger at bygge en ny regering; vi har tydeligvis en situation, hvor verden er i voldsom uorden. Jeg har fremført den pointe, at vi må have et Nyt Paradigme, der er lige så forskelligt i forhold til de nuværende antagelser og aksiomer, som de moderne tider var forskellige i forhold til middelalderen. Hvor alle middelalderens antagelser med skolastik, Aristoteles, overtro og lignende rod blev erstattet af et helt andet billede af mennesket og et nyt begreb om samfundet.

Dette er nødvendigt for at sikre den menneskelige arts evne

til at overleve på lang sigt. Og spørgsmålet er, om vi kan give os selv et system for at styre os selv, der garanterer, at den menneskelige art vil eksistere i kommende århundreder eller endda årtusinder? Min mand, Lyndon LaRouche, helligede hele sit livsværk til dette spørgsmål, med andre ord, til at spore de aspekter af det nuværende system, som var forkerte, og hvordan de skulle erstattes med et bedre, mere fuldendt system. Hvis man ser på de nuværende, såkaldte liberale demokratier i Vesten, så benægter de, at man kan have et sådant nødvendigt billede af mennesket, og nødvendigt [kan ikke høres]. For det er selve liberalismens natur, at alt er tilladt, alt er gyldigt; men virkeligheden er, at dette vestlige liberale demokrati ikke er den eneste situation i verden. En del, et aspekt af dette Nye Paradigme er allerede ved at vokse frem. Det er ved at vokse frem i form af den Nye Silkevej, der for ca. 4,5 år siden blev sat på dagsordenen af Kina. Den såkaldte Ny Silkevejsånd, altså ideen om, at man kan samarbejde på win-win-basis til alles gensidige fordel; denne idé har allerede mange lande – faktisk hele kontinenter – taget til sig. Den Nye Silkevejsånd stormer allerede frem i store dele af Asien, endda visse dele af Europa, Afrika og Latinamerika.

Download (PDF, Unknown)

Amerikas fremtid ligger på

den Nye Silkevej sammen med Kina

Leder fra LaRouche PAC, USA, 19. feb., 2018 – Søndagens gennemgribende anklage mod FBI fra dommer i New York og tidligere anklager Jeanine Pirro var tiltrængt, og fuldstændig korrekt i sin udstrækning. Amerika har ikke brug for, og bør ikke have, et sådant Federal Bureau of Investigation.

Siden sin skabelse under den anglofile Teddy Roosevelt i 1908, på britisk initiativ, har FBI's rolle været at narre amerikanerne med hensyn til, hvem, der var deres modstandere og fjender, og ikke bekæmpelse af kriminalitet.

Bureauets første job var at rulle i tjære og fjer, »russiske og østeuropæiske røde«; dernæst at arrestere, dømme i eksil eller dræbe amerikanske ledere, der i 1915 ikke mente, USA skulle gå i krig mod Tyskland. Så var det igen de østeuropæiske »røde«, og dossiers, der skulle afpresse præsidenterne Franklin Roosevelt og John F. Kennedy imod afspænding over for Rusland; overvågning og arrestationer og mord for at ødelægge Borgerrettighedsbevægelsen. Og dernæst den »moderne æra« i tiden efter J. Edgar Hoover, med at gøre seriemordere til FBI-informanter og beskyttede vidner, inklusive beskyttelse af de saudiske medskyldige i angrebene 11. september, før og efter gerningen.

FBI har ikke ændret sig i et århundrede, helt frem til Robert Muellers og James Comeys roller i neo-McCarthy-, »had Rusland, had Kina«-kampagnen, der er rettet mod præsident Trump. Også i denne kampagne har FBI været et villigt instrument for britisk efterretning, som det nu er blevet gennemgribende afsløret af det berygtede tilfælde med »Steele-dossieret«.

Men verden, og USA, har dramatisk ændret sig. Der er nu en anden nation, der repræsenterer videnskabeligt fremskridt og

teknologisk optimisme in action, hæver levestandarden og fjerner fattigdom hjemme og ude. Denne nation er Kina med sit nu næsten verdensdækkende Bælte & Vej Initiativ med store projekter for videnskab og infrastruktur.

Og USA, der stadig er i besiddelse af evnerne til at gå sammen med, og endda overgå, Kina i dette, er i stedet blevet gennemhullet af pessimisme og fremmedfjendskhed, med frygt for videnskab, med afhængighed af giftstoffer og selvmord, med lønninger og forventet levealder, der er i fælles nedgang. Og med massedråbsmænd, selvmorderiske pessimister, der raser for at dræbe folk i deres umiddelbare omkreds.

Wall Streets finansielle kollapser og afindustrialiseringen af landet har været den første årsag; men ideen om, at USA konstant må være under forberedelse til krig med andre atommagter, har spredt pessimismen.

Nu står ikke alene Amerika, men også de europæiske nationer over for et valg, om de skal gå med i det nye paradigme for initiativet for storslået, globalt infrastrukturbyggeri og udryddelse af fattigdom, som Kina har indledt, eller i stedet konfrontere Kina og Rusland og true med at fremprovokere en verdenskrig. De fleste asiatiske lande, de østeuropæiske nationer, de afrikanske nationer har allerede valgt Bælte & Vej Initiativet; latinamerikanske lande forsøger også at gå med, mens amerikanske militære ledere truer dem imod det.

Dette er ikke bare »få ram på Trump«, fordi han går ind for stormagtssamarbejde. Amerikanere får fortalt, at deres overlevelse afhænger af at bekæmpe Rusland og at stoppe Kinas fremskridt.

Valget mellem disse to paradigmer er selvfølgelig, hvis de folk, der træffer det, er store nok til at tænke og handle for sig selv. At tænke, dvs., som de tænkte, da de var på vej til Månen og præsidenten havde bedt dem om at spørge, hvad de kunne gøre for deres land, og for verden.

Foto: Præsidenterne Donald J. Trump og Xi Jinping applauderer og takker de optrædende på en kulturel forestilling i Folkets Store Hal, 9. nov., 2017, efter en statsmiddag for dem, i Beijing, Kina. (White House Photo by Andrea Hanks)

Genopbyg Amerikas infrastruktur: Optrap kampagnen for LaRouche-planen Webcast, 16. feb., 2018

Gæst Paul Gallagher.

Vært Matthew Ogden: Titlen på vores show i dag er »Genopbyg Amerikas infrastruktur: Optrap kampagnen for LaRouche-planen«. Jeg har inviteret Paul Gallagher, økonomiredaktør for Executive Intelligence Review, på showet i dag, og vi er glade for at du tager dig tid til at komme, Paul. Vi har nu mulighed for at få en meget seriøs og nøgtern diskussion om LaRouches økonomiske program: De »Fire Love«, og lige nu er dørene vidt åbne.

Med udgivelsen af den såkaldte »Udkast til Lovgivning for Genopbygning af Amerikas Infrastruktur« – Dette er programmet fra Trumps Hvide Hus, som blev sendt over til Kongressen. Det blev udgivet mandag. Alt imens indholdet af denne rapport er, for at sige det mildt, uheldigt – det har Wall Streets fingeraftryk over det hele, alene det, at dette forslag er kommet frem; men det er rent ud sagt en total taber, der har

galvaniseret diskussionen nationalt, og det er virkelig begyndt at katalysere kongresmedlemmer på begge sider midtergangen til at begynde at tænke over spørgsmålet på en meget mere seriøs måde: Hvordan finansierer man infrastruktur? Hvis vi taler om \$1,5 billion, hvor skal de komme fra?

(Her følger engelsk udskrift):

And this includes, frankly, Trump himself. As President Trump said in the Letter of Transmission, that was sent over as the opening to this legislative proposal, he said: "Our nation's infrastructure is in an unacceptable state of disrepair, which damages our country's competitiveness and our citizens' quality of life. For too long, lawmakers have invested in infrastructure inefficiently, ignored critical needs, and allowed it to deteriorate. As a result, the United States has fallen further and further behind other countries. It is time to give Americans the working, modern infrastructure they deserve... My administration is committed to working with the Congress to enact a law that will enable America's builders to construct the new, modern, and efficient infrastructure throughout our beautiful land."

Now, on Tuesday, President Trump held an open, televised roundtable with different Senators and Representatives, both Democrats and Republicans, and this was ostensibly to discuss the aluminum, steel industries and trade policy around that, but during that roundtable, which was televised, the discussion of

the infrastructure program came up. And I'd like to just play a short clip from that roundtable; this is an exchange between President Trump and Sen. Sherrod Brown [D] from Ohio, and then Senator Blumenthal [D-CT] also gets in on this. And what you hear is that President Trump says, look, I want to have a bipartisan plan. Come back to me with a counterproposal. What we put out was an opening bid, but I really want a bipartisan plan. I'm ready, willing and able. So, here's a clip from that roundtable:

[start video]

PRESIDENT TRUMP: I actually think that we can go bipartisan on infrastructure, maybe even more so, than we can on DACA. ... On infrastructure which is the purpose of what we're doing tonight, come back with a proposal. We put in our bid – come back with a proposal. We have a lot of people that are great Republicans that want something to happen. We have to rebuild our country. I said yesterday, we've spent {\$7 trillion} – when I say “spent,” and I mean wasted – not to mention all of the lives, most importantly and everything else – but we've spent \$7 trillion as of about two months ago, in the Middle East – \$7 trillion. And if you want to borrow two dollars to build a road someplace, including your state, the great state of Ohio, if you want to build a road, if you want to build a tunnel, or a bridge, or fix a bridge because so many of them are in bad shape, you can't do it. And yet, we spent \$7 trillion in the Middle East. Explain that one. [crosstalk]

SEN. SHERROD BROWN: I've love a bipartisan – we have a

bipartisan proposal. We can [crosstalk] dollars on it in infrastructure. We're glad to work together on a real infrastructure bill with real dollars, plus what you can leverage in the communities and private sector.

PRESIDENT TRUMP: Do a combination.

SENATOR BROWN: It needs real dollars.

President Trump: I would love to have you get back to us quickly, 'cause we can do this quickly and we have to rebuild our country. We have to rebuild our roads and our bridges and our tunnels, so the faster you get back, the faster we can move. Focus on document this week, if you don't mind, right? But the faster you get back, the faster we move.

SEN. RICHARD BLUMENTHAL: I come back to Senator Brown's point, I think there's a opportunity for real bipartisanship here, in these two areas.

PRESIDENT TRUMP: I agree, and I'd like you to come back with a suggestion on infrastructure in the plan, and I think that's a bipartisan plan. I really would like to see you come back with a counterproposal on the infrastructure. I think we're going to get that done. I really believe that's – we're going to get a lot of Democrats, we're going to get a lot of Republicans. We're going to get it done. It's something we should do. We have to fix our country: We have to fix our roads and our tunnels and bridges and everything, so, if you can work together on that, and I am ready, willing and able, on infrastructure – that is such a natural for us to get done.

And

I think we could probably do it.

Thank you all very much. [End video]

OGDEN: So as you can see, asking them to come back with a counterproposal, he said, this is our opening bid, but the point

is clear: Now is the time for us to mobilize like never before,

to put the LaRouche plan on the table. {This} is the counterproposal.

Let me put on the screen here: first we've got our Campaign To Win the Future. This is obviously the national statement of

intent for the elections in 2018. LaRouche PAC is mobilizing a

national movement and galvanizing discussion around this program.

And then the content of that campaign can be seen on the next slide, this is "The Four Laws To Save the United States: The Economics Principles Necessary for a Recovery – Why the United States Must Join the New Silk Road" and this contains full elaboration of Lyndon LaRouche's four economic laws.

So, I know that Paul is very short on time, and I would just like to ask you: Please address what the situation is now in Washington. What's coming out of this release of this so-called

legislative proposal? And what actually has to be done?

PAUL GALLAGHER: Thanks, Matt. My first reaction, when the White House plan was released – I call it the "White House plan," not the Trump plan, but the White House plan – when it was released, was that closed a certain door of people in elected

offices around the country and in Washington, constantly saying

"what is the White House going to come up with? what is the

White House going to come up with? what are they going to give us in the way of what they can get started towards infrastructure investments? because we desperately need it?" And when it finally came out, and it was very, very, very lacking – as you said, a Wall Street plan – that closed a certain door, and immediately, thus, opened another one.

OK, now they have come out with that. Now, we have to come out with something. It's up to the rest of us, particularly those in elected office, but all of us who are active in fighting for this: It's up to us now to shape the alternative, because this one just isn't going to work. And it's good to see that that definitely includes the President – that view. He, on another occasion, immediately after the plan was rolled out on Monday, he said that compared to the tax legislation and the military spending increases and so forth, that this infrastructure plan that the White House has put out, was really quite unimportant. A rather surprising thing for him to say. But it indicated, when it was followed the very next day by the comment you just saw, "give me an alternative," and then the very day after that, in another meeting with members of Congress, when, as soon as he was prompted in any way by any of them, he came out very strongly for increasing the Federal gasoline tax by 25 cents a gallon, and applying that through the Highway Trust Fund, to infrastructure investment – not at all something which is part of the White House plan, so-called; and not part of the Republican leadership's plan at all.

But when he was asked, he went with that. He hasn't said this publicly, but a number of senators and representatives

who

were at that second meeting, have reported it publicly in the same way. It's clear that he did say that he was for that increase in the gas tax, and as he said, he would take the political heat for backing it as President, if they would go forward with it.

So you've had, in rapid succession, a number of indications that this plan, as poor as it was that came out from the White House, is not in fact the President's plan, and it simply closes

the door on all this waiting, and now says, where are the alternatives?

And that is very definitely what is in the LaRouche Four Laws, is the one alternative to this that will work.

Let me get into this in another way, unless you want to break it up, Matt. And if you have questions, please, interrupt.

But I wanted to read a piece that was written just two days ago by a Chinese scholar John Gong; he's a very prominent professor University of International Business and Economics in

Beijing; and he's a former executive editor of the {Journal of Chinese Economic and Foreign Trade Studies}.

OGDEN: We actually have a slide with the title of that article which was written for China Global Television Network (CGTN), "Make America Great Again – With Chinese Money." And I

can read some of the quotes that people can see on the screen, and then maybe you can address what the content is.

This is what he had to say: "Trump is absolutely right that Americas crippled bridges, potholed highways, and crooked railways cannot wait any longer. America needs to be great again.

The only question is, where is the money coming from?" And then

later in the article he said, "I have a great idea. Bank of

China

and other major banks from China are now flush with dollar cash

and other dollar-denominated liquid assets, totaling over \$3 trillion, mostly in the form of holdings in U.S. Treasury bills

and bonds. This money can be readily used for Chinese investors

to participate in America's infrastructure boom. By that I mean

Chinese investors can participate in those infrastructure projects as active equity investors, and maybe contractors or suppliers at the same time.

"Call it the Belt and Road. Call it

America-belt-America-road. I don't care, as long as China's current

account trade surplus can be somehow transformed into a capital

account stock, in the form of money invested in America as permanent equity shareholders, and more importantly permanent stakeholders of a stable and prosperous Sino-U.S. economic relationship. This could be a win-win mode for both countries."

[https://news.cgtn.com/news/79596a4d33677a6333566d54/share_p.html]

So that's Dr. John Gong.

GALLAGHER: Now, that's very important, in the way it is formulated, in the precision of it. He's talking about Treasury

holdings, – he's not the first Chinese official to do this. In

fact, a year ago, in late January of 2017, Ding Xuedong, the then-chairman of the Chinese Investment Corp., which is one of their two big sovereign wealth funds, made essentially the same

proposal. He said, we have such and such a volume of long-

term

U.S. Treasury holdings, they're not earners, their interest rates

are very low, their return is very low; we would like to trade them for a long-term investment in a U.S. infrastructure bill, as

he put it. And he, at the time, estimated that really, the need

for investment in the United States for new infrastructure, was

{ \$8 trillion }, a figure which may seem impossibly large to many,

but actually isn't.

[http://www.larouchepub.com/pr/2017/170116_chinese_invest.html]
]

Nonetheless, Helga Zepp-LaRouche has written in articles which have been published in the Chinese press, she's frequently

interviewed and quoted there, – she has written exactly this proposal in articles which have been published there. I have presented exactly this idea to Chinese officials in Washington.

This is part of LaRouche's Four Laws.

But to start with, the first action implied by his four actions that have to be taken legislatively and from an executive

standpoint, is the restoration of the Glass-Steagall Act and the

breakup of the Wall Street banks and the hiving off of all of the

casino speculative investment vehicles, special purpose vehicles

and all of that, in order to protect and use the commercial banking system for investments.

You cannot get to real, major infrastructure renewal without doing that, and you could see this in the meeting that you played

the clip from. There was at least one representative from Missouri, who brought up the issue, when the discussion was about

trade, and specifically whether there might be tariffs against aluminum imports from China, he brought up the fact that there is

a grave lack of capacity to produce sufficient aluminum for industry in the United States, and where is that lack coming from? The lack of power supplies. So that, this is an infrastructure question, although if you ask the simple question,

“Is there an apparent sufficient amount of kilowatt-hours per year per capita in the United States?” Yes, there is. But is there sufficient, reliable electrical power supply – constantly

online, reliable, electrical power supply – for an expansion of

industry? The answer would in many cases be, “no.” And that was

what he was bringing up, in particular with respect to more aluminum plants in the United States. You have a grave inability

to produce enough power, particularly since the fiasco of electricity deregulation out on the West Coast 15 years ago: That

deprived the aluminum industry and shut down a very significant amount of it.

Now, if there’s going to be that kind of investment in infrastructure across the country, it’s not going to be one, or

two, or three, or four, very famous big projects, like the renovation of the whole Northeast rail corridor of Amtrak, and the bridges and the tunnels in New York and so forth. It’s not

going to be simply those things. It’s going to be, at many, many

levels around the country, the production of enough clean water supplies, the production of enough electrical power supplies; the replacement and renovation – mostly replacement – of the river navigation systems, locks and dams, and many of these things. And for those, the commercial banks have to be ready to lend, because it takes a lot of employment, a lot of contracting, a lot of local borrowing: The banks have to be ready to lend and if you allow them to stay the big commercial banks, and the mid-size regional banks – if you allow them to stay in the Wall Street casino, that's where they'll stay. If you say, "no, your business as a commercial bank is lending," then you have a credit channel through the banking system through which national credit can flow, and cooperate in this kind of thing. So it starts with restoring bank separation under Glass-Steagall. We're going to have a group of elected officials from Italy in a couple of months come over and help us organize in Washington on this, because they're fighting for it in Italy at the national and also the local level. Then, the specific second law of LaRouche, a national credit institution, which is able to produce large volumes of productive credit for productive employment of the people, and for increased productivity. And that is where not only the White House plan, but many other plans that have been put forward, are really completely inadequate, where we do have to talk about several trillions of dollars at least of investment, and the way to

do

that, is exactly the way that was reflected in that comment by Dr. Gong: That is, there is a lot of long-term Treasury debt held

out there; three major holders of this long-term Treasury debt,

which totals \$7.5-\$8 trillion, are the commercial banks of the United States, again, which hold it in their reserves and all their excess reserves which are very large right now; second, Japan, which holds more than \$1 trillion in primarily long-term

U.S. Treasury debt; thirdly, China, which actually holds now somewhat more than Japan; about \$1.2 trillion of the same kind of

debt. Those are potential shareholders, equity holders, subscribers of that Treasury debt into a new bank created by Congress for the purpose of generating this kind of credit. That is exactly how we have proposed and circulated and organized that this is the way to form – without a tremendous amount of new borrowing – to form a sufficiently large national

bank for infrastructure; essentially by swapping existing long-term Treasury debt holdings for equity in such a new national bank created by Congress with a guarantee from the Treasury for the payment of the dividends on that equity. And with taxes – this is not free; it's never free, – but with taxes assigned to make sure that those dividends can be paid. That's where the increase in the Federal gasoline tax and potentially the use of other what you would call infrastructure

excise taxes, like the port excise tax and the navigation tax on

the locks and dams, that's where these would come in. Because if

you simply go and raise the gas tax by 25 cents and spend the money for infrastructure projects, it will not produce nearly, nearly enough. But if you use it in this way as leverage to

guarantee the equity in a new national bank in exactly the way that we're seeing reflected in that proposal, that article from

Dr. Gong, then it'll work. As I said, he's not the only person,

not only among leading Chinese thinkers about this, but also from

Japan, there's the same kind of positive view of this idea.

Potentially, there you have it – an infrastructure bank.

Then you have to go on and what are you going to use that credit for? It can't be used simply to repair roads and repair

bridges. There are entirely new areas of technological and scientific breakthroughs which will raise productivity in the economy to a far greater extent. One of them that we identify is

that a crash program is necessary to develop not only thermonuclear fusion electric energy, but the plasma technologies

of infrastructure, which will probably come from such a crash program even before commercial nuclear fusion electricity arrives. We will have plasma technologies being spun off from that crash program, which will address themselves exactly to the

production of the kinds of capacities that have died out in deindustrialization in the United States. But they'll do it at a

higher level of technology. Those kinds of investments, are one

of the Four Laws that LaRouche has called for. Also, a big increase in NASA's capabilities, going back to the Apollo Project

level of effort by NASA to really go back to the Moon; industrialize, develop the Moon, develop the raw materials there,

including for fusion energy production. And from there, go deeper into the Solar System and ultimately into the galaxy.

This is the kind of science driver which leads up-shifts in productivity in industry. And infrastructure is really the way that these up-shifts get introduced to the economy. For example, in a high-speed rail system of cars using magnetic levitation and similar technologies, this is the way it gets introduced. So, that opening from the President is very important. Yesterday you had comments which I think are very significant from the two leaders of the House Transportation and Infrastructure Committee – the Republican chairman William Shuster of Pennsylvania, the Democratic ranking member Peter DeFazio – they are normally quite a bit at odds. But in interviews yesterday which were reported today, they were reporting that they are already jointly working on a legislative alternative to exactly what you saw the President asking for there. A legislative alternative again, with real Federal dollars; the language which Senator Brown used – actually it was Senator Wyden was the other Senator – real Federal dollars. An alternative to present which the Transportation and Infrastructure Committee is where legislation along these lines will have to start. So, you're seeing that; you're seeing the gas tax being discussed very widely, including by those same two leaders of that committee. You're already seeing an infrastructure bank act in the House – HR547 – of Representative Rosa DeLauro, Democrat from Connecticut, which has the backing of fully half of the Democratic Caucus in the House and is not a national infrastructure bank which would operate in

the way that we've described and therefore would not be as large or as capable. But nonetheless, it's legislation which in my view is quite similar to the Reconstruction Finance Corporation which operated under Franklin Delano Roosevelt's administration and did so much to recover the country and then to lead the mobilization for the war and through the war in the 1940s. So that is also something definitely within the purview of LaRouche's Four Laws.

OGDEN: The idea of national banking is, I think, really the critical idea; and it takes us obviously directly back to Alexander Hamilton. If you look at Hamilton's view on infrastructure, the idea of public infrastructure is very much an American idea, and is a major pillar of the American System. Hamilton's emphasis on the necessity for the rapid upgrading of the national infrastructure, the ports and dredging the harbors and things like this, what was called "internal improvements." But this idea of public infrastructure has an American idea to it. In fact, it was written directly into the Constitution in the form of the General Welfare. There were huge fights, including Hamilton's defense of the Constitutionality of a national bank against Thomas Jefferson around this idea of the General Welfare. I know you have to go, so maybe one more aspect that you can address before you leave, and then I can conclude the remaining portions of the show on my own. But just on this subject of the idea of the public good, the United States used to be the world's gold standard, in great modern infrastructure, public infrastructure. You can see that obviously by what

Franklin Roosevelt did during the New Deal. Nations around the world were banging on our door to try to imitate what we accomplished with the Tennessee Valley Authority and so forth and so on. But now, the gold standard is swiftly being set by China and what China has done in an unparalleled way. Create this amazing public infrastructure in a very rapid and swift manner. Two things I think maybe could be addressed in what we need to now learn from China or relearn in terms of what we used to be committed to, is: 1) the policy approach that has made this possible in China; but also, 2) the philosophy that China is clearly committed to when it comes to this idea of the public good, the common good, or what we call in American Constitutional language, the General Welfare. Maybe you can address that just briefly before you leave, Paul.

GALLAGHER: There was, in the 19th Century, the American Whig and then Republican leaders were all very conscious Hamiltonians. They realized that they were attempting to develop the country, and they were doing it – at least a lot of the time – extraordinarily successfully with a commitment to the “internal improvements” what we call infrastructure, but the internal improvements, the national credit provision, the protection of industry; which came from Alexander Hamilton. But his overriding premise was actually none of those particular policies, but rather his stating against the tide of opinion in the 1790s when he was Treasury Secretary and the decade before and after. He definitely took on the tide of opinion that the United States was going to be an agricultural

country, a country of yeoman farmers with all of their well-known virtues and so on and so forth. He said that the wealth of a country is found in the inventive qualities of its people, and in the freedom and opportunity that they have to turn their inventive qualities into enterprise. And he really was responsible for the emergence of the first banks of the United States; not only the First Bank of the United States, the first national bank, but also the first private banks of the United States, of which there were very few at that time. He saw the creation of a national bank as essentially the necessary link or liaison between the actions of the government to assist the economy and the actions of the private banks; that this was the necessary way, in which they should be related. But his principle was that the mind of the individual and the freedom of the individual and opportunity to make that into enterprise, that that was what defined the ability to produce the wealth of a country and that the wealth of a country was produced within it; it was not gained by trading with other countries – fairly, freely or otherwise. It was gained primarily by producing the wealth which the inventiveness of the people and the resources of the country made possible. And that was the function of protection when it was used, but of course, Hamilton favored more what we would call industrial subsidies than he did what we call tariffs. So that, right through Abraham Lincoln, was the creed of the great leaders of the United States in the 19th Century and

considerably thereafter. We became the greatest industrial nation on Earth that way.

Franklin Roosevelt revived that general outlook, although he did so without the creation of a national bank, really because of

what he was working with in Congress. Otherwise, he might have

preferred to do that. But he did it through such institutions as

the Reconstruction Finance Corporation and the TVA, which became

wonders of the world. We have not really improved on that much

in the 70-80 years since. But that idea, Hamilton's ideas spread

very rapidly through Friedrich List, who spent a lot of time in

the United States and was a leading Hamiltonian in the 1820s and

1830s, and then was in the middle of the unification of Germany

for the first time in the Customs Union of Germany in the middle

of the 19th Century. This spread through Bismarck's policies,

who knew that he was a Hamiltonian, later in the 19th Century.

They spread through the Japanese adopting and learning a lot of

the works of Hamilton; late in the 19th Century inviting

Hamiltonian economists from the United States to come over and

advise them. This kept being repeated in Korea again. China has

taken this far beyond, because as you said, they're not only applying those policies, but they're also as they always say

doing them with Chinese characteristics. Particularly now with

Xi Jinping as the President of China, he has really defined and

enshrined in their Constitution the principle of what a country's leadership is judged for is its ability to strive for the common welfare, the common aims of the population; what we call in the Constitution, the General Welfare. That has really had a very distinctive effect on Chinese policy in the country and also on the policy of the Belt and Road Initiative which Xi Jinping launched, but was really already underway before he made the formal speech three and a half years ago. Already the investments by big Chinese commercial banks outside China, in these projects of energy, mining, but also a lot of infrastructure projects. These big investments were already underway in 2011, 2012; then he made the announcement in 2013, which was so very close to the policy of the World Land-Bridge which had been promoted by Lyndon and Helga LaRouche since the later 1980s. And since that time, that has really been recognized in China; they call Helga the Silk Road Lady. This policy of the common welfare is clearly one reflected in the way that they've eliminated almost entirely down to the last few tens of millions of people, they've almost entirely eradicated extreme poverty in China. I just heard the World Bank chairman the day before yesterday praising that to the skies and saying it's the one model for the world. He said the World Bank has been trying to do this for so many decades, to eradicate poverty, without making too much progress. China has done it, and now they are seeking to help do it in Africa and other places. They want to invest in the Middle East in reconstruction. But this is

really

the test that you are acting for the general good, for the common

welfare, which is what our Constitution commits us to.

So, in that sense, they've gone beyond, and in the process, really developed a lot of technological breakthroughs in infrastructure; and that's where you find them. That's where Roosevelt found them. The projects of the 1930s, which many people think of as just creating a lot of work for people, and building a lot of airports and roads and bridges and things like

that; those projects – especially the hydro-electric projects and especially the Tennessee Valley Authority – were technological breakthroughs at the time. They built dams, navigation systems, hydropower systems technologically in ways which not only hadn't been done, but had been denied that they could be done even right up to that time. John F Kennedy spoke

about this later, that experts were saying that you couldn't build dams that were simultaneously for water management, for navigation, and for hydropower. The TVA did 57 such dams.

So,

they completely transformed an area of the country. These breakthroughs were made in all of this infrastructure building in

such a way, that the productivity of the U.S. economy leaped up in

the 1930s at the fastest rate of the last 150 years. A close second was the 1940s, including the war mobilization.

So that's what China is experiencing now, as they make these kinds of investments; and they're doing it with a very common welfare orientation.

OGDEN: Wonderful! So, thank you very much, Paul. I'm going to let you go before we finish the remainder of our show.

But I think you've made it very clear that we are uniquely

positioned to inform and ultimately shape this counterproposal and what must ultimately become the infrastructure and general economic policy of this Presidency. So, I know we have a lot of work to do. Thank you for joining us, Paul.

GALLAGHER: Thank you. I'm sure you'll talk about the necessity to bring this up from the bottom as well; from the local elected officials, from the state legislatures in particular and apply it to the election campaign. I think it's probably true what Chairman Shuster said, which is that work on this legislation will be going on until the summer. I think that's definitely true. It will become a part of the election campaign, no question. If we can get candidates out there and local elected officials out there who are for the Four Laws, we're going to shape this. So, thanks for the opportunity and having me on, and have a good time.

OGDEN: Thank you, and we'll talk to you again soon. What Paul said is absolutely correct. This is the ultimate principle or thought behind the campaign to win the future. This is the LaRouche PAC election mobilization in 2018. We've already had a number of state legislators endorse this campaign. We're really on the ground in various places, including in West Virginia; doing some very significant meetings with people who are involved in the China-West Virginia deals. We've also mobilized in a very big way in the Midwest, which was key to the Trump election victory. We know that these former industrial states really are the most significant in swinging these elections and creating

the
constituency blocs around this idea of the LaRouche Four
Economic
Laws and everything that you just heard Paul go through. This
is
the urgent necessity as we mobilize around this kind of
program.

I think everything that you just heard from Paul, makes it
very
clear that we are uniquely well-positioned to shape this
entire
discussion. I think the opportunity is even greater now than
it
was previously.

Now, let me just go over a few things that I think will make
it very clear to you that there is an opportunity for a moment
of
awakening, you could say, among people who have recognized
that

everything that we've been committed to for the last several
decades up to this point has completely failed. There were
two

very informative or entertaining articles over the last week
and

a half, which point to exactly this; indicate exactly this
opportunity for people to perhaps open their minds and begin a
more sober and serious discussion around the true principles
of

economics. One of these is an article which appeared in
Bloomberg, this was {Bloomberg Business Week} I believe. The
title of this article was "What if China Is Exempt from the
Laws

of Economics?" This is by a fellow named Michael Schuman, but
the subtitle is "Beijing's policymakers seem to be doing a lot
of

things right – and that may upend much of basic economic
thinking, especially our faith in the power of free markets."

So, here are a couple of excerpts from that article. He says:

"Over my two decades of writing about economics, I've devised a list of simple maxims that I've found generally hold true....

"But recently, my faith in this corpus of collected wisdom has been badly shaken. By China.

"The more I apply my rules of economics to China, the more they seem to go awry. China should be mired in meager growth, even gripped by financial crisis, according to my maxims. But obviously it's not. In fact, much of what's going on right now in

that country runs counter to what we know – or think we know – about economics. Simply, if Beijing's policymakers are right, then a lot of basic economic thinking is wrong – especially our

certainty in the power of free markets, our ingrained bias against state intervention, and our ideas about fostering innovation and entrepreneurship.

"On the surface, that probably sounds ridiculous. How could one country possibly defy the laws that have governed economies

everywhere else?...

"Yet as China marches forward, we can no longer dismiss the possibility that it's rewriting the rulebook. Beijing's policymakers are just plain ignoring what most economists would

recommend at this point in its development. And, so far, they're

getting away with it....

"... Perhaps China really is refashioning capitalism.

"Perhaps. I, for one, am still clinging to my maxims....

"... Maybe my rules of economics will hold firm after all.

But thanks to China, I'm prepared to edit them."

Now, it's not that China is rewriting the rule book. I think that what you just heard from Paul is that it's the West,

it's the United States under the influence of British free market

ideology; this free-market school economics. It's the United States and the West which have been playing by the wrong rulebook

for decades, if not generations. We've neglected the rulebook that we originally wrote. It was Alexander Hamilton, it was our

first Treasury Secretary; that's why it's called the American System of economics. Other countries have applied these principles of Hamiltonian economics and experienced the same phenomenal growth that we experienced under the influence of Hamiltonian policy. That is exactly what China is experiencing

right now. It's leaving these economists scratching their heads,

but perhaps they merely have to open a few history books.

I think as you can tell from that Bloomberg article, it's

beginning to dawn on people. "Gee! Maybe we've been wrong.

Maybe we've been duped by this British free trade, free market ideology. Perhaps that's why our economies are in shambles right

now."

Here's another article. This is in the {New York Times Magazine}. It came out earlier this week. This one is very interesting and goes through a lot of the history you just heard

Paul elaborate on. This is called "The Rise of China and the Fall of the 'Free Trade' Myth." The subhead is "China's economic

success lays bare an uncomfortable historical truth. No one who

preaches free trade really practices it." So, here's an excerpt

from the article:

"[T]o grasp China's economic achievement, and its ramifications, it is imperative to ask: Why has a market

economy

directed by a Communist state become the world's second-largest?

Or, to rephrase the question: Why shouldn't it have? Why shouldn't China's rise have happened the way it did, with state-led economic planning, industrial subsidies and little or

no regard for the rules of 'free trade'?...

"Indeed, economic history reveals that great economic powers have always become great because of activist states. Regardless

of the mystical properties claimed for it, the invisible hand of

self-interest depends on the visible and often heavy hand of government. To take only one instance, British gunboats helped impose free trade on 19th-century China – a lesson not lost on the Chinese.... The philosophical father of economic protectionism is, in fact, Alexander Hamilton, the founder of the

American financial system, whose pupils included the Germans, the

Japanese and, indirectly, the Chinese."

After some history, he lays out the case of Germany, and this one is interesting to focus on. He says:

"... Unified in 1871, Germany was scrambling to catch up with industrialized Britain. To do so, it borrowed from recipes

of national development proposed by Hamilton soon after the Americans broke free of their British overlords. In his 'Report

on the Subject of Manufactures', submitted to Congress in 1791,

Hamilton used the potent term 'infant' industries to argue for economic protectionism.

"... In his view, infant nations needed room to maneuver before they could compete with established industrial powers. The

United States embraced many of Hamilton's recommendations; the beneficiaries were, first, the textile and iron industries and then steel.

"It was Hamilton's formula, rather than free trade, that made the United States the world's fastest-growing economy in the 19th century and into the 1920s. And that formula was embraced by other nations coming late to international economic competition.

Hamilton's most influential student was a German economist named

Friedrich List, who lived in the United States from 1825 until the 1830s and wrote a book titled {Outlines of American Political

Economy}. On his return to Germany, List attacked the free-market

gospel preached by Britain as sheer opportunism.... Applying List's lessons, Germany moved with spectacular speed from an agrarian to an industrial economy.

"... Closely following Germany's example, Japan heavily subsidized its first factories ...

"... South Korea, too, found solutions for its problems in Friedrich List rather than Adam Smith. The country's leader, Park

Chung-hee ... was also deeply familiar with German theories of protectionism. (The economist Robert Wade reported coming across

whole shelves of books by List in Seoul bookstores in the 1970s.)...

"But little did I know that Hamilton (and List) would achieve their greatest influence in post-Mao China. 'The rise of

China resembles that of the United States a century ago,' the Chinese scholar Hu Angang writes. He is not exaggerating."

Now, that's a very interesting article to appear at this moment. I'm not saying that everything the author says in his

analysis is entirely accurate, or that all of the conclusions that he draws are necessarily correct. But what he does make clear is that what made America great was the policies of Alexander Hamilton. And what's making China great today are those very same Hamiltonian policies. This realization shows you

that we have a very fertile field for the reception of our so-called Four Laws campaign – Lyndon LaRouche's revival of Hamiltonian policies. The fight which Lyndon LaRouche has led for decades to liberate the United States from this imposed free

market, free trade hoax; this British ideology. To return us to

the principles of Alexander Hamilton. What he did simultaneously

abroad to educate these other nations on the policies of the American System and Hamiltonian economic policies. That's where

China got this from; that's where you can credit the great Chinese economic miracle of the last 15 years. Do not write out

of the equation the role that Lyndon and Helga LaRouche have played as spokesmen for this great Hamiltonian tradition, and urgently with updates and a profound scientific depth that Lyndon

LaRouche has brought to this discussion. But the time is now, and the field is very fertile for the reception of this idea that

the time has come for a Hamiltonian coalition of nations. We must join hand-in-hand with China to do exactly that; to bring development to all the nations on the planet using these American, but universal, economic principles.

Now, let me just play a very short clip from a broadcast that Helga Zepp-LaRouche had yesterday. Because the biggest problem that you run into – and I think this is something that you run into as an organizer or as an activist – is that people

fail to make the necessary leap in terms of understanding these principles because they have an axiomatic problem. There's a disconnect. The biggest problem that we have when it comes to economics today is that money is essentially God. Money has achieved this status in economics where it is everything to everyone. It's the Genesis of economics; it's the root, it's the prime mover; it's the measuring rod, it's the purpose, it's the medium. Money is everything. And Helga Zepp-LaRouche addressed exactly this pathology in her webcast yesterday. And she called for a public debate on this. She said, as it begins to dawn on people who have believed that everything that they had believed about economics may perhaps have been wrong, we need to question some of the most basic economic assumptions that we hold dear, and ask ourselves the question, "What is the ultimate purpose of an economy and what is the true source of true economic wealth?" So, here's Helga LaRouche:

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: I think there is something fundamentally wrong with the system of the free market, which after all is not that free, given the fact that all central banks did was to bail out the banks and keep money pumping for the benefit of the speculators, so that the rich become richer, and the poor become more poor, and the middle class is shrinking.

This article by Bloomberg which you referenced earlier, is very interesting, because the author admits that according to his theory, China should be collapsing, it should have meager economic growth, but obviously the contrary is the case. And he says that China is doing everything which according to his theory are terrible, like state intervention, party control, – things like that – and China is prospering. And actually, he says, he's not yet ready to completely overturn his theory, but he's willing to make corrections.

There will be a lot more corrections, because I think we need a public debate, what are the economic criteria for a functioning economy? And obviously, the works of my husband, Lyndon LaRouche, and his development of physical economy, going back to Leibniz, to Friedrich List, to Henry C. Carey, to Wilhelm von Kardorff, who was the economic advisor of Bismarck and was one of the key influences to bring about the industrial revolution in Germany; as compared to the so-called free market model, I think we have to have a real debate, what is the cause of wealth? Is it money, or is it the idea of the creativity of the individual, which then leads to scientific and technological discoveries, which applied in the production process leads to an increase in productivity, which then leads to more wealth, longevity, and all of these things.

We need a discussion about that, because the notion of what is economy, equating that with money, has really become one of the axiomatic assumptions of a failing system. So we need a debate about that. [end video]

OGDEN: So the time has come. As I said, it's a very fertile field, and this is one of the most important reasons why

we've now launched a new LaRouche PAC class series, which gets directly at these principles; not only of economics, but this is

what drives global policy. What is the purpose of economy?

What

is the true identity of man? And what should be the collaborative between peoples and between nations, to what end?

So, I'll take that as an opportunity before concluding, to remind

our viewers that tomorrow we will have the second class in our 2018 class series. This class will be titled "The End of Geopolitics, Part I: The History of Geopolitics." The guest speaker will be Harley Schlanger. Again, you can register for this entire class series, which is called "The End of Geopolitics. What Is the New Paradigm?" The registration is now

open. If you have not registered for this class series, I strongly encourage you to. The link is available on the screen

– lpac.co/np2018. You can also visit discover.larouchepac.com which will be the central hub of all of the material for this class series. Again, if you're a registered participant, not only do you have the opportunity to participate in the live public forums, such as the inaugural class that was delivered last Saturday by Helga Zepp-LaRouche, but you also have the opportunity for an in-depth engagement around the syllabus, the

required reading materials, the homework assignments, the live feedback from the teachers and from the leaders of the LaRouche

PAC class series, and also some discussion periods which are only

open to registered participants. Registration has continued

to
increase. We have a large number of registered participants
from
all across the United States and elsewhere around the world,
too.
So, we're putting together the educated grouping, the cadre
which
will be able to lead this discussion for a new economics, a
New
Paradigm. The field is wide open. The door is there, and all
we
have to do is walk through it. We are in a unique position to
inform this discussion today; and it is a very urgent debate
which needs to take place as Helga Zepp-LaRouche just said.
So, thank you for joining me here today. I thank Paul for
joining me. Please stay tuned to larouchepac.com; we have a
lot
of work to do, and we'll see you next week.

De neokonservatives voksende hysteri over Kina er bevis på, at Silkevejsånden er ustoppelig. Helga Zepp- LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 15. feb., 2018.

Introduktion v/ Harley Schlanger:

De voksende krigstrommer, der høres mod Kinas Bælte & Vej Initiativ, og som kommer fra transatlantiske geopolitiske institutioner og deres politiske marionetter, såsom den amerikanske senator Marco Rubio, udgør et vidnesbyrd om den voksende indflydelse, som Xi Jinpings »win-win«-diplomati har. Det, som Helga Zepp-LaRouche først identificerede som et »Nyt Paradigme«, har vundet tilhængere i hele verden med den smitsomme »Nye Silkevejsånd. Nationer i Afrika, Asien og Syd- og Mellemamerika, der er blevet udplyndret under IMF's og Verdensbankens krav om nedskæringspolitik, vender sig nu mod BVI, der demonstrerer, at reelt økonomisk fremskridt er muligt. BVI-processen tilbyder et håb om, at fattigdom kan elimineres i hele verden på samme måde, som den er blevet dramatisk reduceret i Kina.

I stedet for at fejre denne proces eller gå med i den, så har de transatlantiske eliter gang i deres gamle tricks i et

desperat forsøg på at forhindre det Nye Paradigme i at lykkes. Deres gamle paradigme, med regimeskifte og krige, med anvendelse af terroroperationer, med frihandelsaftaler kombineret med nedskæringspolitikker, der producerer morderisk økonomisk ødelæggelse, fortsætter, selv med et væsentligt svækket fundament for deres overlevelse.

I USA er operationen for regimeskifte mod præsident Trump afsløret som et kupforsøg, Made in London. Nye afsløringer fra senatorerne Grassley og Graham forventes at vise, hvor dybt involveret, folk fra Obama-administrationen – og Obama selv – var i at brygge svindelhistorien om »Russiagate« sammen. Vi er nu nærmere end nogensinde før på at knække denne operation, som ville befri præsidenten for de begrænsninger, der er påtvunget ham, og til at forfølge de mål, han førte kampagne for.

Hør Helga Zepp-LaRouches analyse af udviklingerne omkring disse spørgsmål:

(her følger engelsk udskrift af videoen):

Harley SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger with the Schiller Institute. I'd like to welcome you to this week's webcast with the Schiller Institute Founder and President Helga

Zepp-LaRouche.

Helga, I think what we need to start with this week, is the issue of geopolitics. You've always emphasized, that geopolitics

is an imperial game, it's part of the old paradigm and the greatest threat to mankind. This was on display yesterday in the

U.S. Senate: The Intelligence Committee has the Threat Assessment hearing; Dan Coats, the Director of National Intelligence, said, "Frankly the United States is under attack."

And Marco Rubio said, "China is the biggest threat." He said,

“it’s aggressively promoting infrastructure as part of its long geopolitical arm.”
What’s behind this?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: I think it is very clear that, as it becomes clear that China is becoming sooner or later the largest economy in the world, it’s already bypassing the United States in certain respects, – I mean, there is obviously a freakout on the side of those people in the West who are sticking to the conception of an unipolar, the idea of a *Pax Americana*, where, basically the United States is the only remaining superpower. And the fact that a nation which is after all, 1.4 billion people, is eventually becoming stronger, especially if it has the kind of science and technology oriented policy which China is pursuing, it is clear that some people respond to that with the idea to contain that country.

Now, I think it should be clear to anybody that that is a complete impossibility, unless you go to war.

Now, China has answered to the recent attacks, which are really ranging from Australia, to the United States, to certain European think tanks, in a very calm way. For example, there was a response to the formulation that China would be a “competitor” or a “rival,” as Trump said it in his State of the Union address, where there was a quite reasonable article in *Global Times*, answering to this, and making the point that the United States has to make an historic choice: That it is clear that the rise of China has caused certain strategic phobias among certain

people,
who recognize or help to see that China is offering a
different
development model which is especially attractive for
developing
countries, and that they are now reacting in this way; but
that
obviously, cooperation is the only way for these two largest
countries in the world – the United States and China. And if
they find a way of cooperation, then they have a bright
future.

This is completely crazy to say that everything China does
– the Chinese culture, the Chinese system – all of this would
be a threat to the West. It is absolutely not the case, and
China has offered cooperation, and anything else can only lead
to
a catastrophe.

Now, I would make still a big difference between how
President Trump reacts; while all of these attacks were going
on,
he met with State Councillor Yang Jiechi in Washington, and
they
reopened the four-level strategic dialogues, that they will
continue. And I think this is very good. But obviously, the
propaganda campaign against China right now is reaching an
absolutely unprecedented pitch.

SCHLANGER: At the same time, we're seeing the changes going
on with Russiagate. You hear very little these days about
questions of what Russia did, what Trump did, but there are
new
things emerging. I think it's quite interesting: The Obama
role
is starting to be talked about, Joe diGenova had another
statement. What's your assessment of what's going on with the
whole Russiagate story?

ZEPP-LAROUCHE: Essentially, I think what this Joseph diGenova points out, which I think is quite relevant, that the counter-memo to the Nunes memorandum which was basically coming from Adam Schiff, was kept back by the FBI and the DOJ, diGenova says, because there are certain formulations in it which need to be redacted according to these two institutions, and he points out to the fact that the formulation because there is a criminal investigation going on, is very interesting. And he points to the fact that all the culprits who were involved in this Russiagate coup attempt eventually will face criminal prosecution. So that's one thing.

And also the role of former President Obama is now an issue. There was a funny email which Susan Rice sent to herself as a kind of memo, reminder, on Jan. 20, 2017, where she reported about a meeting involving Obama, Biden, Comey, herself, in which this was discussed that the incoming President Trump should not be told by the secret services, things relating to Russia, because of the suspicion of a collusion with Russia. Now, that's quite incredible, that the outgoing President would instruct the intelligence services to withhold information from an incoming President. And this refers to a meeting which apparently took place on Jan. 5th, and then, one day later, the four heads of the intelligence services went to Trump in the Trump Tower, – this was still in the transition period – and they told him about the

supposed collusion with Russia. And later, when Comey made this big speech in front the Congress, he said this was his "Edgar Hoover moment."

This is all now in the public domain, and I think everything we said in the dossier on Mueller, which we published last September, is now proven absolutely to the point by these congressional investigations. ["Robert Mueller Is an Amoral Legal Assassin; He Will Do His Job If You Let Him!"] So, I think the battle where the United States will go looks much better for Trump than the people who tried the coup against him.

SCHLANGER: To go back to what you said about the Susan Rice memo: if you look at the Intelligence Committee hearing yesterday, it seems as though the heads of intelligence today are still holding to the same line that they did under Obama.

ZEPP-LAROUICHE: Yes, they keep saying it, but that doesn't mean that these investigations in the House and Senate will not continue. Some mills are grinding slowly, but they're grinding.

SCHLANGER: The other big news from the United States was the introduction of the so-called infrastructure bill. What's your assessment on that? It doesn't seem to be what it was cracked up to be.

ZEPP-LAROUICHE: I think it's noted as a good thing by many people that there is, finally, somebody proposing an infrastructure program, because infrastructure is a phenomenon which lasts 30, 40, 50 years, or maybe sometimes even longer, but then eventually it ages, it's disintegrating, and that's what we

see in many instances in the United States – the roads, the nonexistent fast-train system, the general condition of bridges

and so forth. So it's a good thing that somebody talks about that.

But I think the way how Trump is going about it, by hoping there will be private investors, and a lot of burdens on the state and local governments will not function. And I think that

China has noted that point in commenting that the political system in the United States is making it impossible. Because the

moment Trump said anything about his program, the Democrats completely opposed it. And obviously infrastructure is in the national interest, and therefore, should be a nonpartisan issue.

But the fact that you have this partisan system in the United States and elsewhere in the West, as part of the so-called "democratic" system, this prevents any progress in this respect

and therefore, it's all the more important that a professor from

Beijing University offered to use the large foreign exchange reserves which China has, especially in the form of U.S.

Treasuries and U.S. bonds, to invest those in the infrastructure

in the United States.

This is a proposal which we have made from the very beginning, because obviously, China has the financing, China has

the infrastructure expertise; they have built an enormous amount

of fast train systems, and other infrastructure. So I think that

that would be the only way to make this function. But I think short of that, you need Glass-Steagall, you need a National Bank

in the tradition of Alexander Hamilton, and a credit system,
and
then the cooperation with the Belt and Road Initiative; and
then
it would function.

So that remains the task, basically in the United States,
our colleagues are encouraging state legislators and others to
make pressure from the base, so that neo-con pressure in the
Republican Party and the Democratic opposition to Trump's
proposals are overcome, through such a program in the national
interests of the United States, which would also be a
peace-building measure. So that is the battle right now.

SCHLANGER: We also have this fairly interesting article on
Bloomberg about the Chinese economy, where they say, our
models
show that it should have crashed, but it hasn't crashed, and
they
say they're confounded by this. It's obvious, these models
don't
work, but the Chinese are aware of that, aren't they?

ZEPP-LAROUICHE: Yes. As a matter of fact, as these attacks
against China have escalated, they had a very interesting
counterattack on "democracy," saying that "democracy" is the
hobby-horse of many people in the West, but in reality, it is
not
in the common interest, it's basically a weapon to defend the
interest of an oligarchy. And also the West are not the only
ones who can claim to have a democratic system. And then they
say basically that this goes back to Mencius, who already
demanded that the government must follow the Mandate of
Heaven,
and in China it is the highest obligation of the party to
follow
the Mandate of Heaven, which means following the common good
of

the people.

So, they basically say democracy is being used for regime change, that when they target a country, they demand people should follow "democracy," then they play up through the mainstream media some demonstrators and if everything goes well

it leads to regime change and if it doesn't go well, they go for

a nice color revolution.

So I think these kinds of renewed, sharp responses coming from China reflect the fact that they do not intend at all to be

intimidated, and that they're quite aware of double standard of

the so-called "liberal system" which claims they're liberals, but

then demand global hegemony and controlling the rules on a global

scale, and that this double standard is visible for anybody who

wants to see it.

So there is a new tone of self-confidence and self-assuredness in the Chinese responses to these accusations.

SCHLANGER: And I would assume the Chinese have to be asking the question, "What's wrong with reducing poverty?" And here we

see this situation where poverty is growing in the West, it has

been growing from the 2001 period on, and yet, Chinese efforts to

alleviate poverty, not just in China, but also in their neighbors

and all around the world as well, is seen as somehow an imperial,

expansionist policy.

I mean – do the Chinese have a reaction to that?

ZEPP-LAROUICHE: Yeah. They have right now the most impressive program to alleviate poverty inside China by 2020. For those people who are interested in that, there is a documentary on CGTN, the Chinese Global Television Network, where they show how they absolutely map out every spot, every village where you have poverty, they have a file on every family to look at what are the reasons for it, what can be done to overcome it – education, infrastructure, industrialization, relocation of people to better-off areas – and President Xi Jinping is very much hands-on. He travels to these villages – not all of them, but some; he talks to the families; he makes it clear that it is his personal concern that the goal of eliminating poverty by 2020 is reached. And this is very, very impressive. There was another article in the Chinese press, where they say, infrastructure development and poverty alleviation is also an area of competition. And not only is the economic growth of China absolutely incredible and outstanding, but so is the infrastructure building and the poverty alleviation. So the West has to basically suffer to be judged: Who is doing more for their people, is it China, or is the West, with their so-called austerity systems, which in the case of, if you look at Europe, there is now a new study out by the European Center for Economic Research [ZEW], which looked at what was the difference, after the 2008 crisis, in those countries which an anti-cyclical focus on basic research and development, R&D,

and
they had a massive increase in productivity. The countries
that
did that were Germany, Denmark, Sweden and Finland. As
compared
to those countries which were hit by with EU Troika austerity
policy – namely, Greece, Italy, Spain, Portugal, Poland,.
Czech
Republic, Lithuania – which had to make cuts also in the basic
research and development, and as a result had a terrible
collapse
in productivity.

I think there is something fundamentally wrong with the
system of the free market, which after all is not that free,
given the fact that all central banks did was to bail out the
banks and keep money pumping for the benefit of the
speculators,
so that the rich become richer, and the poor become more poor,
and the middle class is shrinking.

This article by Bloomberg, which you referenced earlier, is
very interesting, because the author admits that according to
his
theory, China should be collapsing, it should have meager
economic growth, but obviously the contrary is the case. And
he

says that China is doing everything which according to his
theory
are terrible, like state intervention, party control, – things
like that – and China is prospering. And actually, he says,
he's not yet ready to completely overturn his theory, but he's
willing to make corrections.

There will be a lot more corrections, because I think we
need a public debate, what are the economic criteria for a
functioning economy? And obviously, the works of my husband,
Lyndon LaRouche, and his development of physical economy,
going
back to Leibniz, to Friedrich List, to Henry C. Carey, to

Wilhelm

von Kardorff, who was the economic advisor of Bismarck and was one of the key influences to bring about the industrial revolution in Germany; as compared to the so-called free market

model, I think we have to have a real debate, what is the cause

of wealth? Is it money, or is it the idea of the creativity of

the individual, which then leads to scientific and technological

discoveries, which applied in the production process leads to an

increase in productivity, which then leads to more wealth, longevity, and all of these things.

We need a discussion about that, because the notion of what is economy, equating that with money, has really become one of the axiomatic assumptions of a failing system. So we need a debate about that.

SCHLANGER: One of the great contributions of your husband was making the connection, between geopolitical doctrine as an imperial doctrine, and the imposition of these kinds of economic

policies, which only work for the handful of the most wealthy.

Now, we had talked earlier – actually, it's been a focus of the Schiller Institute for a while – extending the Silk Road

into the World Land-Bridge, and we're seeing that now with the bioceanic railway, the progress in Africa. What can you tell us

about how these projects are advancing?

ZEPP-LAROUICHE: Oh, I think they're on a very good development: There was just a reiteration in Brazil coming from

the Chinese Embassy, that the bioceanic railway, connecting

the
Pacific and the Atlantic from Brazil to Peru, is still very
much
on the agenda, that a feasibility study has been made. So
this
is on a good trajectory, and all the projects agreed upon at
the
China-CELAC meeting – the Caribbean and Latin American
countries meeting with China; and naturally, also the Africa
projects are all progressing very nicely. So I think the
World
Land-Bridge is becoming a reality, very quickly, to the
benefit
of all countries that participate in it.

SCHLANGER: I'd like to come back, as we wrap this up, to
the question of geopolitics. We got a question from a viewer,
who wanted to know why you always blame British geopolitical
manipulations for World War I and World War II? And they ask
the
question, what did they do, and what were they responding to?
Why don't you give us the answer to that?

ZEPP-LAROUICHE: If you look at the British Empire's policy
toward the Continent in the 19th century, they clearly were
extremely upset about the industrial revolution in Germany,
introduced by Bismarck. Bismarck, as I mentioned earlier, was
a
free-trade follower in the beginning, working with the
Prussian
Junkers. But then he got acquainted with the theories of
Henry
C. Carey: He had this friend, Wilhelm von Kardorff who was
the
head of the German business association at the time, and they
recognized the fundamental difference between what Friedrich
List

had called the "American System," and the British system. So Bismarck changed to a proponent of protectionism, and this led to a very quick industrial revolution in Germany. Now, the British, through relatives in the oligarchy, manipulated so that Bismarck got ousted, which was really a tragedy, because Bismarck was very smart and he had basically established a peace order on the European Continent, by having many diplomatic treaties with every nation, and especially with Russia, he had the Reinsurance Treaty, which was a very important element to prevent a possible outbreak of war, in case there should be some French-German tensions. His successors were not so smart, so they didn't pay attention to this Russia Reinsurance Treaty, and then the British started to manipulate the chessboard of the European countries, step by step, by creating incidents to create the Entente Cordiale; the Triple Entente; the war between Russia and Japan; the Balkan Wars; so that basically, every country was set already, ready to go so that the shooting in Sarajevo was only the trigger but not the cause for World War I. Now, what was behind that, also, was the idea of geopolitics as it had been developed by Mackinder, Milner, and later by Haushofer, which was the crazy idea that whoever controls the Eurasian land-mass is in control of the world, to the disadvantage of the Atlantic rim countries, in that case, United States and England. So basically, that idea that you have to orchestrate conflict in order to prevent such a development, that became an issue, naturally, with the Trans-Siberian Railroad, which was built essentially in the 1890s; and the plans to

build

a Berlin-Baghdad Railway, was regarded by the British at that time, as a fundamental threat to their control of the sea trade.

Now, obviously, today, with the New Silk Road, if you think in terms of geopolitics, you could easily arrive at the same mistaken conclusion, and I think that is the British thinking. And as we can see now, in the case of Mr. Rubio, or the intelligence heads of the United States, that is their thinking.

But as I had said, many, many times, geopolitics led to essentially all the wars in history. It led to two World Wars,

because the idea with the Second World War, was everybody who had

read *Mein Kampf* and knew the background of Hitler, knew that eventually a war between Russia and Germany would result, and there were backers who wanted Hitler to come to power – [Bank of

England Governor] Montagu Norma, in the United States, the Harriman interests and others – so this was a manipulation where

it was clear it would result in such a war.

It should be clear to everybody who is not completely losing his marbles, that in the age of thermonuclear weapons, you cannot

continue this game, if you do not want to risk the extinction of

civilization! And I think what China has proposed with their “win-win cooperation,” with their offers for China and the United

States to cooperate on the basis of a special relation among major powers, the offer for European countries to cooperate, that

is catapulting humanity to a higher level of cooperation and reason! And I think it is so much in our self-interest – what is the problem with the United States? It’s not that China is

rising, the problem is that the United States has moved away from the policies of the Founding Fathers, of Lincoln, of Franklin D. Roosevelt, of Kennedy. And the United States, indeed, could become great again, if they go back to these policies, and then they would not regard China as a threat. It's only when the West is collapsing that there is ferment to see a rising power as a threat. But as the Chinese ambassador to Washington Cui Tiankai, he said – and I think that that is definitely something to think about – that in history, there were 16 cases where one nation would rise and the dominant one up to that point would be faced with such a situation: In twelve cases, there had been war, and in four cases, the rising country had just bypassed the old, dominant one and that would have been the new situation. And the Chinese ambassador said: China does not want the twelve cases where it led to war, but they also don't want the four cases where China would just take over and become the unipolar, dominant country; but that they want to have respect for the sovereignty of each, and that is what all the developing countries that are participating in the Belt and Road Initiative are experiencing. That's why they cooperate, they have benefits from it, and they have, now for the first time, the chance to overcome their underdevelopment and poverty. And I think it would be absolutely dangerous to listen to these people who are now saying everything China represents is a threat. Because if you look at China, it's actually a very

well-functioning economic model: The people are happy, the philosophy is for the common good, and it is not a threat. And I want to keep insisting on that, because nothing would be more dangerous than if you get into a complete anti-China hysteria, anti-Russia hysteria, and the only consequence of that could be a terrible catastrophe for all of us.

SCHLANGER: I think from what you just said, it becomes increasingly clear for people, why Donald Trump's desire to have good relations with Russia and China, is seen as such a threat to the City of London, and its extended worldwide interests. Helga, that brings us to the end of the program today. We'll see you next week!

ZEPP-LAROUCHE: Yes, till next week.

Helga Zepp-LaRouche: Lad os konsolidere det Nye Paradigme, Nu, hvor Det britiske Imperies kup mod Trump er afsløret.

pdf og video

Derfor er det så meget desto mere vigtigt, at den eneste løsning på denne finanskrise, nemlig gennemførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingen og de Fire Love, min mand, Lyndon LaRouche, har udarbejdet; at de nu kommer frem på bordet, og at der kommer et krav fra befolkningerne i alle landene om, at deres regeringer responderer til Xi Jinpings tilbud om at samarbejde med den Nye Silkevej. Europa, Tyskland, Italien, Frankrig, USA; de har alle et presserende behov for en forbedring og modernisering af infrastruktur.

Download (PDF, Unknown)

**Helga Zepp-LaRouche:
Global politik formes i
stigende grad
af Kinas Nye Silkevej;
Tiden er inde for USA at**

tilslutte sig. pdf og video

Så inden for dette system befinder man sig i et 'Punkt 22', og den eneste løsning er at gå tilbage til det, som Franklin D. Roosevelt gjorde i 1933: gennemfør Glass-Steagall, afslut kasinoøkonomien og så gå over til et banksystem efter Hamiltons tradition – man kan kalde det, hvad man vil, Reconstruction Finance Corporation eller Kreditanstalt für Wiederaufbau (kreditanstalt for genopbygning) – og når man først har gjort finanssystemet sundt igen, er der absolut intet til hinder for, at de vestlige lande fuldt og helt kunne samarbejde med AIIB, Silkevejsfonden og andre finansinstitutioner, der støtter Bælte & Vej Initiativet. Og dette er den eneste måde, hvorpå man kan undgå en total katastrofe, og det er, hvad folk virkelig bør være med til at gennemføre.

Download (PDF, Unknown)

Russiagate-kupforsøget smuldrer hastigt, med den amerikanske

befolkning, der ønsker, Trump skal lykkes

Leder fra LaRouche PAC, USA, 31. jan., 2018 – Præsident Donald Trumps første State of the Union-tale tirsdag aften, har fået en overvældende positiv respons. CBS News, der generelt spiller en førende rolle i »fake news« angrebene på Trump, rapporterede en 75 % 's støtte til Trumps tale fra sine seere, og selv CNN indrømmede, at 70 % af deres seere var »meget positive« eller »noget positive«.

Trump annoncerede ingen nye, vigtige politikker, men understregede, at optimismen i befolkningen og i erhvervssamfundet, som følge af hans indgåede forpligtelse til at genopbygge den amerikanske økonomi og hans skattelettelser, havde produceret 2,2 million jobs, med 200.000 af disse inden for vareproduktion, »endelig« var begyndt at forøge indkomster og havde stimuleret til løfter fra sådanne som Apple og Exxon om at investere milliarder i den amerikanske økonomi.

Han tog et etisk udgangspunkt ved ikke at sige noget om det faktum, at Mueller-kuppet er ved at falde fra hindanden, og at mange af folkene i efterretningsteamet fra Obamas tid næsten med sikkerhed vil blive anklaget for deres officielle løgne og kriminelle handlinger. Det Demokratiske lederskab, især Husets minoritetsleder Nancy Pelosi, befandt sig i en tilstand af chok under talen og skulede og skar tænder og nægtede at applaudere selv, når Trump opfordrede til tværpolitisk samarbejde for at behandle spørgsmålene om immigration og infrastruktur. Det demokratiske kongresmedlem Joe Manchin fra Vest Virginia fordømte, som et voksende antal demokrater, der er rasende over, at deres lederskab absolut ikke har nogen politik ud over at være anti-Trump, sine demokratiske kolleger for at »sidde mut hen«.

Men »Mueller-gate« var ikke fraværende til trods for, at det

ikke blev nævnt i hans tale. På vej ud af Kongressen blev Trump spurgt, om han ville godkende offentliggørelsen af Nunes-memoerne, der afslører FBI's forbrydelser med deres overvågning af Trumps kampagneteam på falske forudsætninger. Han svarede, »Ja, 100 %«. Stabschef John Kelly gik i dag på radioen for at annoncere, at memoet »vil blive offentliggjort her temmelig snart, tror jeg, og hele verden kan se det«.

Russiagate-korsfarerne skummer ligeledes over det faktum, at Trump i bund og grund ignorerede den falske McCarthy-heksejagt imod Rusland og intet sagde om hverken Rusland eller Kina ud over, at de var »rivaler«. Dette kom 24 timer efter Trumps afvisning af at udstede sanktioner mod Rusland, eller nogen andre, som det var blevet krævet af Kongressen for seks måneder siden, med en frist på seks måneder. Fristen udløb i mandags, med administrationen, der simpelt hen konstaterede, at sanktionerne »ikke var nødvendige«.

»Fake news«-*New York Times* og det neokonservative Atlantic Council (amerikansk tænketank) kom med hysteriske udfald imod præsidenten med *Times*, der anklagede Trump for at »stikke en finger i øjet på Kongressen« ved ikke at gennemtvinge sanktionerne, alt imens Atlantic Councils Anders Aslund sagde, at Trump »generelt hånede de amerikanske sanktioner mod Rusland«.

I hele verden viser virkeligheden sig, med bogstavelig talt nye, daglige udviklinger i den igangværende Nye Silkevejstransformation af civilisationen. Alene i løbet af de seneste 24 timer: En kinesisk delegation i Oslo planlægger en højhastigheds-jernbanelinje fra Oslo til Stockholm; et kinesiske ingeniørselskab påbegyndte arbejdet på en ny dybvandshavn i Nigeria; det Amerikanske Handelskammer udgav en rapport, der viser, at amerikanske foretagender er optimistiske med hensyn til amerikansk-kinesiske relationer; Mexicos udenrigsminister sagde til sin kongres, at præsident Peña Nietos største præstation var at hæve de mexicansk-kinesiske relationer; Kinas finansminister er i Argentina,

hvor han diskuterer G20-mødet, der skal afholdes dér i november, men også enorme argentinsk-kinesiske infrastrukturprojekter, inkl. tunneller, kernkraftværker og samarbejde om rummet.

En potentielt set betydningsfuld udvikling – Trump-administrationen annoncerede, at navnet Victor Cha var blevet fjernet fra listen over folk, der kom i betragtning som USA's nye ambassadør til Sydkorea. Cha, en ledende neokonservativ, der nu er i CSIS (Center for Strategic and International Studies), var Bush-administrationens repræsentant i Sekspartforhandlingerne, hvor han spillede en førende rolle på vegne af Dick Cheney i at forhindre ethvert fremskridt. Hvis præsident Trump kan udpege en person med samme fremragende kvalifikationer, som han fandt til at repræsentere Amerika i Rusland og Kina – ambassadørerne Jon Huntsman og Terry Branstad – vil det være et stort skridt på vejen til at muliggøre en fredelig løsning på Koreakrisen. Alt imens mange ledende personer i Washington og i Pentagon, inklusive nogle internt i Trumps administration, puster til flammerne for konflikt og krig med Rusland og Kina, så taler Huntsman og Branstad i sandhed for Trumps hensigt om, at USA skal være venner og partnere med Rusland og med Kina.

Med Russiagate-kuppet, der nu er i færd med at smuldre, og med Trumps højere position efter hans State of the Union-tale, er tidspunktet nu opportunt og nødvendigt for ham til at tilslutte USA den Nye Silkevej og vedtage Glass-Steagall og det komplette program, der er indeholdt i LaRouches Fire Love.

Foto: Præsident Donald Trump forlader Repræsentanternes Hus efter sin State of the Union-tale tirsdag, 30. januar, 2018.

Det nye paradigme eksisterer allerede; Tiden er inde til at handle på optimisme!

Leder fra LaRouche PAC, USA, 30. jan., 2018 – Vi befinder os ved et punkt, hvor det Nye Paradigme for global udvikling allerede eksisterer. Folk i Vesteuropa og USA ved det måske ikke; men det Gamle Paradigme er forsvundet. Den Nye Silkevej er nu den fremtrædende politik internationalt og giver solid grund til optimisme og handling.

Alle andre steder end i de transatlantiske nationer er der strategiske alliancer i gang. I Østasien arbejder den japanske premierminister Shinzo Abe aktivt sammen med Rusland og Kina om økonomiske projekter og projekter for fred. I Afrika er Bælte & Vej Initiativets fremskridt dramatisk og blev yderligere fremmet med den kinesiske udenrigsministers årlige, afrikanske turne her først på året. Selv i Europa er nationer nu fuldt og helt engageret i Silkevejshandel og infrastrukturbyggeri. I de amerikanske lande, syd for USA, udstedte nationerne i Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater (CELAC) på topmødet i denne måned, en formel erklæring om forpligtelse til at arbejde sammen med Kina om Bælte & Vej Initiativet. I sidste uge anerkendte selv præsident Michel Temer fra Brasilien BVI's momentum under sin deltagelse i Davos Forum.

»Det Nye Paradigme går frem på en meget dramatisk måde«, understregede Helga Zepp-LaRouche i dag. »Amerikanere bør være optimistiske med hensyn til, at USA kan bevæges.« Med sin »Kampagne for at vinde fremtiden« 2018 Platform for de amerikanske midtvejsvalg, fremlægger LaRouche PAC Political Action Committee de eneste løsninger til USA's manifeste

problemer: LaRouches Fire Love for økonomisk genrejsning, og USA's tilknytning til BVI. Det forholder sig således, uanset, hvad præsident Donald Trump siger eller ikke siger i sin State of the Union-tale tirsdag aften.

Zepp-LaRouche påpegede et parallelt tilfælde, hvor annoncering af et politisk skift kom i sin tid: nemlig det Strategiske Forsvarsinitiativ, SDI. Udarbejdet af Lyndon LaRouche, hvis medarbejdere, inklusiv i republikanske kredse, i årevis arbejdede for vedtagelse af en ny politik for laserforsvar og økonomi, i samarbejde med Sovjetunionen, blev dette LaRouche-koncept slet ikke anerkendt af præsident Ronald Reagan i dennes State of the Union-taler. Og så, lige pludselig, den 23. marts 1983, indkaldte Reagan til en særlig tv-transmitteret tale om national sikkerhed og annoncerede SDI, og hvor han, som LaRouche havde specificeret, foreslog, at USA og Sovjetunionen arbejdede sammen for at udvikle teknologi, baseret på nye, fysiske principper for forsvar mod ballistiske missiler, og som understregede de heraf følgende fordele på økonomi- og fredsområdet, for hele menneskeheden.

I dag står det frygteligt klart, at alternativet til LaRouche-programmet for de »Fire Love«, er kaos, hvis ikke krig. Der kommer nu alle mulige advarsler frem om det umiddelbart forestående, finansielle blow-out. Selv Goldman Sachs har udstedt advarsler til sine kunder. Faldet på Dow Jones Index på 400 points i dag er et varsel og tegn for dem, der tilbeder »markederne«.

Vi befinder os i en periode med tumult, i enhver henseende, men, hvis tilstrækkeligt mange mennesker handler med beslutsomhed og mod, kan det transatlantiske område vindes for det Nye Paradigme. I dag tilskyndede seniorstatsmand Lyndon LaRouche: »Lad os så gøre det!«

Foto: Kina i rødt; medlemmerne af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank i orange. De 6 foreslåede korridorer i sort. (Lommes / Wikimedia)

State of the Union: Vi behøver mere end 'tværpolitisk overenskomst'; Vi har brug for et Nyt Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, USA, 29. jan., 2018 – Præsident Donald Trump kunne faktisk ikke have overset det på Davos Økonomiske Verdensforum. Alt imens han var anfører for en hyldest til investering i USA med dets nyligt indførte lavbeskatning og billige dollar, og herved glædede nogle multinationale administrerende direktører, så så konferencen hen til Kina og dets Bælte & Vej Initiativ som den afgørende faktor for at føre verdensøkonomien ud af den krise, der har varet siden 2008. Den kinesiske præsident Xi Xinpings økonomiske rådgiver Liu He var den taler, man lyttede mest intenst til. Kinas politik for udvikling af højteknologisk, økonomisk infrastruktur som fortrop frem mod målet med at udslette fattigdom – nu sammen med mange nationale partnere i Asien, Afrika og Latinamerika – blev anerkendt som et nyt »win-win«-paradigme, der kan overvinde både årsagerne til og de blivende virkninger af det transatlantiske, økonomiske kollaps, der fandt sted for et årti siden.

Selv Bloomberg News, i en angivelig nyhedsartikel her til morgen, sagde, »Med tilføjelsen i sidste uge af det arktiske område og Latinamerika, er den kinesiske præsident Xi Jinpings signaturpolitik, Bælte & Vej Initiativet, i sandhed blevet

global. Kun USA, dets nabo Canada og dets allieret Japan mangler endnu at blive inkluderet i planen, der søger at bygge eller opgradere et netværk af hovedveje, jernbaner, havne og pipelines«. Senere anerkender det, at Japan faktisk samarbejder i Bælte & Vej Initiativet, og at præsident Xi gentagne gange har inviteret USA til at gå med i det.

I sin State of the Union-tale tirsdag aften er den eneste måde, hvorpå præsidenten kan transformere sin administrations udsigter, at tilslutte sig den Nye Silkevej, i hvert fald som en overordnet forpligtelse, der følger tråden i hans nylige besøg til Kina, Japan og andre asiatiske økonomiske ledere.

Selv om han appellerer til det, venter der ingen »tværpolitisk overensstemmelse« i den splittede og miskrediterede Kongres, af hvilken flere end 50 af dets medlemmer er fratrådt i løbet af blot én kongressamling.

Det to år lange fremstød fra britiske og amerikanske efterretningstjenesters side for at ødelægge Trumps kandidatur og præsidentskab, har trukket et stort antal demokratiske opportunister ind. Dette må enten nedkæmpes, eller også må vi overlade USA til at være en Ny Kold Krig-politistat, hvor alle præsidenter kontrolleres af efterretningsfolk gennem hemmelige skandaler. Udviklinger, der har fundet sted i løbet af de seneste 24 timer, giver håb om, at det ikke vil lykkes, men, hvis det ikke knuses, vil disse personer, der følger en ny McCarthy-tradition, ikke acceptere noget mindre end en intenst antirussisk, antikinesisk præsident Pence.

Der findes ikke engang nogen »tværpolitisk overensstemmelse« at appellere til: Hvis Trump fremlægger sit totalt utilstrækkelige program for infrastrukturbyggeri og baserer den lille, statslige finansiering i dette på en forhøjet benzinskat, vil de vildledte, republikanske kongresmedlemmer i kammeret modsætte sig det. USA vil fortsætte med afindustrialiseringen; amerikanere vil fortsætte med at dø af opiat-overdosis; deres forventede levealder vil fortsætte med

at falde. Byer og delstater, der er ambitiøse omkring udvikling, vil fortsætte med at sende delegationer til Kina.

Der findes et nyt paradigme at appellere til og gå med i, og som kan involvere den form for økonomisk genopbygning, rumforskning og teknologisk fremskridt, som Trumps vælgere stemte for. Præsidenten må tænke på verdensøkonomien fra toppen og ned, og gå med i den Nye Silkevej.

Foto: Præsident Trump taler for den samlede Kongres i februar, 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Hvad lærte Trump af Davos?

Leder fra LaRouche PAC, USA, 28. jan., 2018 – Med præsident Trump, der forbereder sin State of the Union-tale til kommende tirsdag – og som angiveligt skal fokusere på den nationale økonomi og infrastruktur – er det spørgsmål, der må stilles, hvorvidt han tænker over temaet på Davos Økonomiske Verdensforum. Trumps tale i Davos var begrænset til en hyldest til det, han beskrev som et stort, økonomisk boom, som finder sted i USA, men hvor han desværre peger på den massive aktiemarkedsboble som et tegn på dette fremskridt, snarere end som et enormt advarselstegn på det forestående krak.

Selv *Wall Street Journal* advarede for nylig præsidenten og sagde, han burde ophøre med at bruge aktiemarkedet som målestok for økonomisk fremskridt – Wall Street-drengene ved ganske udmærket, at krakket er umiddelbart forestående. Men, hvad der er mere væsentligt, så har, som *EIR* har understreget, William White, den indsigtsfulde, tidligere cheføkonom for Den internationale Betalingsbank, BIS, den 25. jan. advaret om, at det vestlige banksystem ikke har nogen som helst mulighed for at undfly et sådant krak, eftersom den »fælde«, som de har

skabt for sig selv med deres politik for 'pengetrykningsorgie' gennem QE (kvantitativ lempelse), der dækkede over 2008-krakket, ikke efterlader dem nogen monetære løsninger på den nuværende, langt større boble, vi i dag konfronteres med.

Ingen monetær løsning – men der findes en løsning i form af en *kreditpolitik*, og som er blevet anbragt i hænderne på hvert eneste kongresmedlem og indtil flere folk i Trumps kreds, i form af brochuren, »LaRouches Fire Love: De fysisk-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning – Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«. [1]

Heraf kommer det ovenstående spørgsmål: Tog præsidenten til sig, at temaet på Davos Forum i år var »Skab en fælles fremtid i en opsplittet verden«, et koncept, der er taget direkte fra Xi Jinpings tale for Davos Forum 2017? Ikke alene blev dette tema hentet fra Kina, men, som *New York Times* i dag anerkendte i en artikel med overskriften, »I Davos var Kina, og ikke USA, måske den store stjerne«, så var hovedtalen af Liu He, Xi Jinpings førende økonom, én af dem, der trak flest deltagere, alt imens »nationale ledere syntes at konkurrere med hinanden i Davos med hensyn til at kræve tættere samarbejde med Kina«.

For at Trump kan træffe beslutning om fuldt og helt at genindføre en politik i det Amerikanske Systems tradition – Hamilton-systemet, der ligger til grund for LaRouches Fire Love – og fuldt og helt tilslutte USA den Nye Silkevej, må britisk efterretnings og deres amerikanske lakajers forræderiske kupforsøg imod ham knuses, og gerningsmændene til deres »Russiagate«-svindelnummer må selv stilles for retten.

Senator Chuck Grassley, med tilslutning fra senator Lindsey Graham, tog endnu et stort skridt i denne retning den 25. januar, hvor de sendte breve til flere topledere i Obamaæraens Demokratiske Parti og her krævede, at alle dokumenter vedrørende Fusion GPS' og Christopher Steeles miskrediterede dossier blev afsløret for hans senatsretsudvalg – hvordan og hvornår, de hver især fik det forevist, hvordan det fandt vej

til Justitsministeriet og FBI, alle deres diskussioner og ordvekslinger med disse retshåndhævende myndigheder, samt alle deres kontakter med Steele selv og med hans britiske agentkolleger.

Interessant nok er navnet Victoria Nuland (tidl. viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender i Obamas regering, -red.) med på denne liste; husk, at Fusion GPS også sammensatte rapporter om Ukraine til Victoria Nuland, da hun kørte Obama-administrationens opbakning af de nazi-bander, der kørte kuppet i 2014 imod den valgte regering i Kiev.

Skriften på væggen er tydelig for alle at se. Det britiske Imperium og dets dødbringende, geopolitiske krige har ingen plads i det Nye Paradigme, der nu bliver virkeliggjort i hele verden. Trump har forpligtet sig til Amerikas venskab med Rusland og Kina, for at opnå dette ædle mål, baseret på en fælles skæbne for alle nationer. Alle verdensborgere må arbejde på at bringe denne plan til udfoldelse.

(Præsident Donald Trumps fulde tale i Davos kan høres [her](#) eller læs talen [her](#))

Foto: USA's præsident Donald J. Trump taler for Davos Økonomiske Verdensforum, 26. jan., 2018.

[1] Se også vores danske banner, »[Vedtag LaRouches Fire Love](#)«

Forrykte neokonservative sætter

**krig på dagsordenen:
Bestræbelserne på at
gennemføre
Russiagate-kuppet må
nedkæmpes.
Helga Zepp-LaRouche i
Schiller Institut
Nyt Paradigme Webcast, 25.
jan., 2018
pdf og video**

Vi har brug for en politisk diskussion om, hvor skal menneskets fremtid være om 50 år, om 100 år fra nu, og ønsker vi at blive voksne, som art, hvor folk skatter andre ting end blot materielle ting? Folk bør, mener jeg, tænke over det faktum, at vi befinder os ved en korsvej, hvor, hvis vi gør vores job ordentligt, lige nu, og bringer USA og de europæiske nationer ind i samarbejde med den Nye Silkevej, så kan vi få en totalt ny civilisationsæra, sandsynligvis i vores egen levetid. Og jeg vil appellere til vore lyttere, til dig, om at kontakte os, gå sammen med os, hjælpe vore bestræbelser og gør de ting, vi siger, mere kendt.

Muellers Russiagate-fupnummer er i færd med at falde sammen, men de neokonservative vil med djævelens vold og magt have krig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 23. jan., 2018 – Der skal ikke herske nogen misforståelser med hensyn til, at de to, modsatrettede udviklingsforløb internt i USA i dag på en eller anden måde skulle være rent tilfældigt.

På den ene side befinder den nu to år lange kampagne for at stoppe Donald Trump, det såkaldte »Russiagate«, orkestreret af den britiske efterretningsagent Christopher Steele og hans aktiver i Obamas efterretningssamfund, sig på randen af kollaps. Denne konspirationskliges deciderede kriminelle handlinger er nu afsløret – og mange af dem bør ende i fængsel. Peter Strzok, der ledede meget af Ruslands-efterforskningen i FBI, og som medlem af Robert Muellers Russiagate-specialstyrke, er blevet taget i at prale i en tekstbesked til sin elskerinde (og FBI-agentkollega) om et »hemmeligt selskab«, der skulle bringe Trump til fald umiddelbart efter dennes valgsejr. Strzok er også blevet afsløret i at give udtryk for, at der ikke var noget hold i anklagerne om aftalt spil med Rusland selv, da han gik med i Muellers heksejagt.

På den anden side har de neokonservative høge på begge sider af gulvet og i London, og endda inden for Trumps umiddelbare kreds, udløst et skingert hyl om at forberede til krig mod de falske »trusler« fra Rusland og Kina. Kineserne har taget denne fare til efterretning; russerne har mere end taget den til efterretning. Der er mange advarsler, der kommer fra alle dele af det russiske etablissement, om, at Vesten synes at være gået fra forstanden – at, på trods af Trumps klare og gentagne opfordringer til fredelige og venligtsindede relationer med Rusland, nærmer krigsfremstødet sig hastigt det punkt, hvorfra det ikke er muligt at vende om.

På Davos Økonomiske Verdensforum, der åbnede i dag, sagde Andrei Kostin, adm. dir. for VTB, en af Ruslands førende banker, til *Financial Times*, at hans største bekymring er den farlige situation, som skabes af NATO's våbenoprustning i Europa, der kunne udgøre en fare for en »ulykkeshændelse« mellem NATO og russiske styrker. »Vi står ved indledningen til et nyt våbenkapløb«, sagde Kostin, der er meget tæt på Putin. »NATO kræver flere våben og spreder flere våben i Europa, og Rusland vil absolut give igen i samme mål.« Den tidligere amerikanske forsvarsminister William Perry har fastslået samme pointe – at holdningen med »affyr på befaling« og den uforsvarlige amerikanske militære oprustning både i Europa og i Stillehavsområdet, har bragt verden nærmere til krig, end det nogensinde var tilfældet under den Kolde Krig.

Kostin kom med endnu en advarsel, i lyset på trusler i USA's Kongres om endnu flere sanktioner mod Rusland: »Sanktioner mod institutioner overhovedet ville, siger jeg personligt, være ligesom at erklære krig. Jeg ser ingen grund til, at den russiske ambassadør skulle blive i Washington længere efter det, eller at den amerikanske ambassadør skulle blive og svømme i koldt vand i Moskva. Jeg mener, at dette er en 'værre end den kolde krig'-situation, og det er meget farligt. Og jeg mener, at Kongressen leger med ilden, for relationerne går fra dårlige til værre, og det har vi ikke ansvaret for.«

Der findes kun én måde at stoppe galskaben på. De geopolitiske blænder må rives bort fra de amerikanske og europæiske befolkningers øjne, og i særdeleshed fra deres lederes øjne. Det nye paradigme for menneskeheden, som for længst er blevet foreslået af Lyndon og Helga LaRouche, er ikke længere blot en vision for fremtiden – det ligger lige foran os, i den Nye Silkevej, der allerede er i færd med at transformere flertallet af nationer i verden, i Asien, Afrika, Latinamerika og selv i dele af Europa og USA. At tilskrive denne transformation, der hviler på et tæt samarbejde mellem Kina og Rusland i både økonomiske og strategiske anliggender, onde hensigter, er det rene galskab. Der er intet, der holder de vestlige nationer tilbage fra fuldt og helt at deltage i denne nye organisering af relationer i verden – ikke ved at blive erstattet som den dominerende magt af de fremvoksende magter (sådan, som de sande geopolitiske troende siger, det forholder sig), men derimod som fulde partnere i et partnerskab mellem suveræne nationer, der er forpligtet over for én fælles vision: en bedre fremtid for menneskeheden.

LaRouche Political Action Committee's afsløring af det britiskorkestrerede »Russiagate« som et kupforsøg imod USA's regering, er nu brudt ud i offentlighedens søgelys, men City of Londons og Wall Streets finansielle Herrer ville foretrække krig frem for en afslutning på deres imperierige. Denne kamp kan vindes, men desperationen hos den døende art, der kendes som oligarkiet, efterlader meget lidt tid til at opnå denne store transformation. Tiden for handling er nu inde for alle gode sjæle.

Foto: »Kupmagere 'in action'«. (Fotoet er faktisk taget efter Boston-bombningerne; Whitehouse photo)